

FOTBALL

Vårt A-lag i fotball 1929. Foran Kåre Sunde, Alfons Sunde, Otto Kristiansen. Bak fra v. Hans Gulbrandsen, Sigfred Arnesen, Arthur Olsen, Alf Solberg, Åge Sørensen, Sigurd Sørensen, Ragnar Olsen og Sverre Nicolaysen.

Juniorlag i Sagene før krigen

og bryesen har en rivende utvikling, og dette skyldes til all overveien del disse to arbeiderrettslags uegenytelige virksomhet i idrettens vingård.

Vi har her i bladet for nevnt Spartacus' innsats og virke gjennom et intervju med lagets formann, Willy Jakobsen, og i dag har vi høve til å føre Sagene Idrettsforening fram i lysset. Det er foreningens formann, Storm Sunde, som har stilt seg til disposisjon for et intervju med oss.

— Nå, Sunde, hvordan går det for «Sagene» etter at freden kom? Nyrekrutteringen er vistnok i orden hos dere etter de rent ut sagt sensasjonelle resultater lagets ungdommer har oppnådd på ulike felt siden den 8. mai 1945. Årens privatturnering ble en suksess for dere.

klubbkonkurranse med en dansk sykkelklubb, og danskene kommer siden til Oslo og oss.

Til slutt vil jeg nevne at vårt store ønske gjennom flere år er å få reist oss en egen hytte, og dette skal vi gå inn for å løse i 1946. Vi er ikke det minste redd for at ikke disse mange og store planer skal gjennomføres. Ungdommen i «Sagene» vil organisatorisk, sportslig og kameratslig stå sammen om å få jubileumsåret vårt vel i havn sluttet. Sagene populære formann, Storm Sunde.

Storm Sunde, Sagene Idrt. form.

Vi har her i bladet for nevnt Spartacus' innsats og virke gjennom et intervju med lagets formann, Willy Jakobsen, og i dag har vi høve til å føre Sagene Idrettsforening fram i lysset. Det er foreningens formann, Storm Sunde, som har stilt seg til disposisjon for et intervju med oss.

— Nå, Sunde, hvordan går det for «Sagene» etter at freden kom? Nyrekrutteringen er vistnok i orden hos dere etter de rent ut sagt sensasjonelle resultater lagets ungdommer har oppnådd på ulike felt siden den 8. mai 1945. Årens privatturnering ble en suksess for dere.

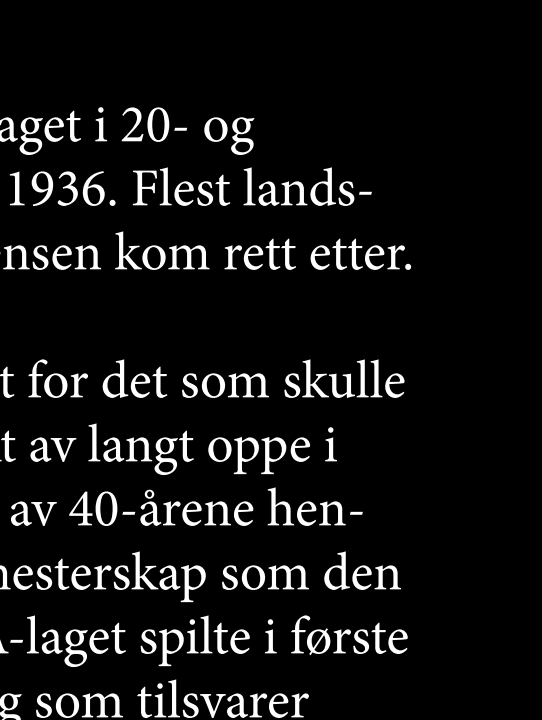
— Ja, det gjaldt for oss først og fremst å få bygd opp igjen foreningen, slik at den rent organisasjonsmessig kunne gå knirkfritt. Mesteparten av de gamle styremedlemmene var borte, og vi fikk med en gang en 150-160-årig gutt, som skulle ledes på en riktig og forsvarlig måte. Treningsforholdene og utstyret hemmet oss meget. Men det gikk bra allikevel.

Sykkelgruppa var med en gang ferdig til å være med i konkurransen. Resultatene viste også fram mange pene prestasjoner gjennom nesten alle løp. I tillegg til Kristiansen og Kåre Johansen i brodden, fotballretta frem på det. Når det rister

klubbkonkurranse med en dansk sykkelklubb, og danskene kommer siden til Oslo og oss.

Til slutt vil jeg nevne at vårt store ønske gjennom flere år er å få reist oss en egen hytte, og dette skal vi gå inn for å løse i 1946. Vi er ikke det minste redd for at ikke disse mange og store planer skal gjennomføres. Ungdommen i «Sagene» vil organisatorisk, sportslig og kameratslig stå sammen om å få jubileumsåret vårt vel i havn sluttet. Sagene populære formann, Storm Sunde.

Og vi ønsker klubben et godt jubileumsår.

Juniorlaget som vant Aserturneringen i 1946

Fire av smågutt-mesterne røyker Flere Sagene-gutter nær 1,80 meter høye. Klubbens første mesterskap siden 1947

— **DETTE SMAKTE**, sier lille og lure Kåre Olsen (t. h.), som også populært er kalt «Basilla», til den gode indreleperen Raymond Jahrmand etter småguttfinalen i går, der Sagene overraskende slo Skeid 1-0.

SAGENE-GUTTEN

Koselig russer-bankett på Cabaret Telle

Overdådige gaveoverraktelser

Da de russiske fotballistene var ferdige med å trække rundt på teppene som måtte legges ut på det aller færdigste gulvet i Bislett-garderoben etter kampen mot Sagene 11, bussede de til Cabaret Telle for å holde bankett sammen med alle de andre og så tavarits! Cabaret Telle var iført sin dunkle, koselige drakt, og ved de flott arrangerte bordene ventet alle slags kamerater — representanter fra den sovjetrussiske ambassade, fra norsk-russke samband, Rolf Hofmo, Gunnulf Enger, en mengde andre selskapsledere og til slutt Sagene egne fotballister med damer og trenere «Fingens», ikke å forglemme. Viseformann Jan Christensen løp rundt og var nervøs, helt til han ønsket velkommen. Formann Bryde ønsket også velkommen, og håpet at alle ville bygge seg. Det gjorde vi, tok Danielson overstatte, og deretter grep troppens leder, Sergej Savin, mikrofonen. Da bifallet hadde lagt seg etter Savins ord, ble også de oversatt av Danielson. Talen bestod i korthet av en hilsen til Spartaks fotballvenner og utmerkede verter, og den sluttede med en skål for evig vennskap og videre utvikling mellom russiske og norske idrettsfolk.

«Små erindringer»

I mellomtiden var vi kommet godt i gang med maten også. Stemningen var akkurat slik alle hadde håpet, og bedre ble den da utvekslingen av gaver tok til. Savin reiste seg på ny, og uttalte at han ville skjenke fotballistene i Sagene noen små erindringspremier. Dette innebar først og fremst en bjørnefottet pokal til hele klubben — en pokal som til nå de fleste andre i premieskappet til å bli en. Deretter fikk Bryde en liten pokal personlig for all fremtid, og til slutt ble hver spiller ropt fram til bordet for å få sin lille erindrings. Det var en flott pokal, ca. 12-13 cm. stor, til hver spiller pluss «Fingens». De var røde, og prydet med en fotballspiller i farger. Jakten stod i færd, og vi overrasket like etter flere av guttene i ferd med å spekulere på hvor de skulle plassere minnesmerket hjemme. På spillet, eller ...?

Begjæringen hadde ikke for lagt seg, så reiste Bryde seg på ny, takket Savin for de flotte gavene, og kvitterte med å skjenke hver av russerne et etui med 6 møkkakitter i sølv og emalje. Denne gjevne skjenkingen var ikke mindre enn overdådig, men vi må huske at det er nettopp slike ting som bidrar til så godt godnatt hos begge parter, og skaper popularitet.

Morsomt innslag

Omkranset var vi kommet til kaffen. Formann Hansen hadde like tiden trukket hammondorgel til alles fornøyelse med dempet og behagelig underholdningsmusikk, men måtte mede passe da

Bankett fra parkett

Et lite, men hyggelig glimt fra banketten i Cabaret Telle etter kampen mot Spartak. Øverst har keeper Egil Arnesen og hans forlovede Edel Caspersen fått selvsagt av Spartaks keeper (til høyre), og alt er bare soltand og glede. Edel holder den store pokalen, som ble tildelt hver Sagene-spiller. Underst har fotografen knepet det høytidelige øyeblikket da Ragnar Bryde får overlevert den flotte pokalen av Spartaks leder Sergej Savin. Festen var meget hyggelig, bare synd at ikke hele klubben fikk være med ...

Sagene hadde flere landslagspillere på A.I.F. landslaget i 20- og 30-årene, og de var i finalen i A.I.F. mesterskapet i 1936. Flest landskamper hadde Åge Sørensen med 17. Annar Simensen kom rett etter.

Ganske umiddelbart etter frigjøringen var det klart for det som skulle bli kimen til et solid lag, med navn det stod respekt av langt oppe i 60-årene. Det var de guttene som allerede i slutten av 40-årene hentet hjem Østlandsmesterskapet for juniorlag — et mesterskap som den gangen nærmest kan sidestilles med et NM i lag. A-laget spilte i første del av denne perioden i det som het landsserien, og som tilsvarende dagens 1. divisjon.

Etter krigen var vi: Nr. 3 i Norgesserien (1. div) i 1948-49 distr. II, avd. A. Nr. 2 i Norgesserien (1. div) i 1949-50 distr. III avd. A

I 1950 hadde vi besøk av Spartak, Moskva og spilte for 28000 tilskuere på Bislett.

To cupbomber: I 1953 slo de Brann etter omkamp i Oslo og gikk til kvartfinalen i NM og tapte for Viking. I 1963 slo de Brann i Bergen 1-0 i fjerde runde, (Brann var seriemestre dette året, og Sagene var i 3. div.) og gikk til kvartfinale i NM. Tapte deretter for Gjøvik/Lyn på Bislett etter ekstraomganger.

La oss imidlertid ikke stikke under en stol at det i de senere år har vært en nedtur. Fra en lang periode i 3. divisjon, med nesten-opprykk til 2. div, bar det nedover. I dag spilles det i 6. divisjon. Men, det er allikevel grunn til optimisme. God grunn vil nok de fleste si, når vi kan fortelle at foreningen i jubileumsåret stiller ikke mindre enn 20 lag (inkl. 7-manns) i aldersbestemte klasser. Blant disse finner vi hele 5 rene jentelag. Her kan vi virkelig snakke om grov ungdom og bredde, og vi tar hatten av for dem som var selv av denne fine bygningen som om noen år utvilsomt vil skape bragder igjen også på fotballbanen.

Sagene ble guttemester i Oslo

Slo Skeid 2-1 i omkampen som ble jevn og spennende

Sagene 11 som ble guttemester i Oslo. Foran fra venstre: Per Thoresen, Roger Olsen, Roy Botner, Roy Botner, Erik Johnsen, Roy Botner, Raymond Jahrmann, Bernt Skarnæs, Roy Botner, Roy Botner, Roy Botner.

Juniorfilale i NM 1958 mot Brann i Bergen

Finalelaget 1958

Fremad-røst etter tapet mot Sagene:

«Døkk blir norgesmestere, når døkk har slått oss»

A-SPORT A-SPORT A-SPORT A-SPORT A-SPORT

10 minutter før slutt Brente Brann „straffe“ - MEN Sagene BEST

„Cup er cup — og dagsformen avgjør“

Stemningen var stor i Sagene-garden etter søndagskampen mot Brann, og seieren er våre mest de noe skuffede Brann-fans — som naturligvis var de

— Dette var jantens herre, sa Berni Skarnæs mannen som ble drept i lørdags for å hjelpe til med opplysningsarbeid i «Kniksen»-saken.

— Han berer jo over hele landet, og selv om det ikke var min oppgave å følge ham til alle tider, var jeg temmelig flett på slutten. Jeg holdt faktisk på å kaste opp, og fant det berre å

Brann-treneren: - VI BURDE SLÅTT SAGENE selv om Trygve Andersen og Odd Opedal manglet

— Naturligvis er vi skuffet, ikke minst fordi det gikk svært kjedelig for oss på slutten, men jeg anerkjenner fullt ut Sagenes seier, sa Brann-treneren Oddvar Hansen etter kampen. Skammen var noe mot Brann-garden, — annet var vel heller ikke å vente.

— Trygve Andersen og Odd Opedal er vanskelige å erstatte? — Det kan kanskje se ut til at spiller-materiell ikke er godt nok, men jeg synes nå ikke vi burde slått Sagene. Laget kjempet imidlertid energisk, og vant på det.

— Brann tjener kanskje såpass godt i serien at en ikke tar dette cup-nerlaget så tungt? — Vi ligger godt an i serien, og skulle gjerne vært med litt lenger i cupen også, sa Brann-treneren.

— Men en kan vel ikke vente å få både i pose og sekke, i han til.

Kjempeinnsats av Sagene-gutta: 1-0 Bernt Skarnæs temmet „Kniksen“

Fra vår utendelige medarbeider, Oddvar Hansen, søndag.

De bergenske tju-gutter var på plass utenfor Brann Stadion i god tid før dagens runde-kamp mot Sagene, og Oslo-klubbens få tilhengere — med Sagene-lag — fikk høyt uttrykk om hvor godt bergens-laget var.

— Sagene, hvem er det? spurte tju-gutten.

Etter kampen var det ingen som kom med noe slikt spørsmål. Brann var slett uinteressert — med 1-0 — og selv om det skal innrømmes at hjemmelaget på ingen måte hadde lykkes med seg da en presenterte seg i kampens siste 20 minutter, var det ingen som betegnede Sagene seier flere ganger på det åpne Brann-forvart.

Kampen ble en ganske typisk cup-kamp, med stor-innsats av Sagene. Taktikk var enkel, Brann hadde det ikke alltid bare morsomt. Både Erik Johnsen og Roy Botner var grunn, men flere og fremst på grunn av Arthur Larsen som gjorde alle skjedde til i forvar. En satte ikke frimærke på «Kniksen», men han fikk god oppvarming likevel — av Berni Skarnæs.

Brann var det taktik i be-grundelsen, men angrepene var uten brodd. «Kniksen» og Bjørn Odden Andersen herjet i kjempe-stil, men stort sett førte «herjet» til en viss grad av ubehag for de to. Virkelig fare på ferde var det aldri foran Sagene-målet i første omgang.

Sagene kom til hokens etter hvert. Halvne klarte — til en viss grad — å få tak på midtbanen, men noen store trykninger var det ikke over Oslo-lages angrep. Heller det kunne se ut som om laget spilte litt uinteressant, men det er kanskje riktigere å si at ro og berøring ble slett i høyeste grad. Det er ingen tvil om at Brann for-siktig å drive opp tempoet, men dette lyktes ikke, fordi samtlige Sagene-gutter kjempet som løver. Brann-forvaret etter hvert avslørte. Han gled elegant gjennom etter et frispark fra Bjørn Odden Andersen som var svært pent i motstående gjerne.

Ansens omgang forfattet som første avlyttet med stor Sagene-innsats på midtbanen, og slett ikke utallige angrep. Brann-backene

Opprykk på 80-tallet

Fra venstre Erik Johnsen, Raymond Jahrmann, Roy Botner, Bernt Skarnæs og Per Thoresen

Raymond Jahrmann, dagens mann i øsende regnvær på «hengemyr»

Det var til i Sagene buss 12.000 av oss på hjemturen fra Lillehammer etter 3-1-seieren over Fremad i semifinalen i juniorcupen i går. Det var dårlig vær, framkomstid riktig slutt når guttene satte inn med den populære strøte fra friidrettslagene: «Sier» er vår, seier» er vår. Vi har slett seier» er vår. Da ble nesten for hardt og fikk høre at Brann hadde slått Skeid i Oslo, ble det litt roligere til det gikk opp for dem at finalen kom til å gå i Bergen, men da var humøret på topp igjen.

Sagene gode indre venstre Roy Botner, hopper for seg etter ballen som sletter i klypa til Fremad-keeperen Nils Melhus.

— Litt sifron gjør godt i kampens hete, sier Sagene-opp-mannen Erling Ellingsen til Bjørn Arild Stund, som måtte ta en liten pause på grunn av en smeltet til å anklene.

Bernt Skarnæs (t.v.) tok luven av «Kniksen» denne gangen, uten å ty til for mange ulovligheter. Her takker de to hverandre for kampen.

Cupbombe Brann - Sagene 1963

valg. «Kniksen» selv skulle være ekskludert, og stemningen var strøbetene. Men «Kniksen» gjorde det han aldri har gjort før, han bommet på mål. Og nå ble det liv i Sagene-leiren igjen. Nå var sjansen der — til seier. De siste minuttene hadde vært pinne-bek-harde, så harde at en hadde gjenst både å henge og svirre med vimpelen.

Hele Sagene-laget kjempet, men vi går vel ingens nere for nær om vi påtar at det var halvkrise på bergens-dagens t o r e byrder. Vi velger å nevne Berni Skarnæs først, fordi han var den som fikk mest å gjøre med Branns nøkkelspiller Røald «Kniksen» Jensen. Og det er det som oppgave å være over-tenkt på «Kniksen», fått så lite som oppgave å være over-tenkt på «Kniksen», men han fikk god oppvarming likevel — av Berni Skarnæs.

Heller ikke straffepark klarte seg i dag. Virkelig fare på ferde var det aldri foran Sagene-målet i første omgang.

Sagene kom til hokens etter hvert. Halvne klarte — til en viss grad — å få tak på midtbanen, men noen store trykninger var det ikke over Oslo-lages angrep. Heller det kunne se ut som om laget spilte litt uinteressant, men det er kanskje riktigere å si at ro og berøring ble slett i høyeste grad. Det er ingen tvil om at Brann for-siktig å drive opp tempoet, men dette lyktes ikke, fordi samtlige Sagene-gutter kjempet som løver. Brann-forvaret etter hvert avslørte. Han gled elegant gjennom etter et frispark fra Bjørn Odden Andersen som var svært pent i motstående gjerne.

— Dette var jantens herre, sa Berni Skarnæs mannen som ble drept i lørdags for å hjelpe til med opplysningsarbeid i «Kniksen»-saken.

— Han berer jo over hele landet, og selv om det ikke var min oppgave å følge ham til alle tider, var jeg temmelig flett på slutten. Jeg holdt faktisk på å kaste opp, og fant det berre å

— Naturligvis er vi skuffet, ikke minst fordi det gikk svært kjedelig for oss på slutten, men jeg anerkjenner fullt ut Sagenes seier, sa Brann-treneren Oddvar Hansen etter kampen.

— Sagene, hvem er det? spurte tju-gutten. Etter kampen var det ingen som kom med noe slikt spørsmål.

Kampen ble en ganske typisk cup-kamp, med stor-innsats av Sagene. Taktikk var enkel, Brann hadde det ikke alltid bare morsomt.

Brann var det taktik i be-grundelsen, men angrepene var uten brodd. «Kniksen» og Bjørn Odden Andersen herjet i kjempe-stil, men stort sett førte «herjet» til en viss grad av ubehag for de to.

Virkelig fare på ferde var det aldri foran Sagene-målet i første omgang. Sagene kom til hokens etter hvert.

SAGENES STORE CUP-DAG

Etterpå er det selvsagt seiersfest...

— Etter at vi klarte å ta Brann skalp, har vi faktisk ikke lengre respekt for noen. Det var Sagenes fotballoppmann, Erling Ellingsen, som i den vidunderlige begjæringsrusen etter 1-0-seieren på de rød/brune hjemmebane, tok så hardt i seg at gjedler neste cup-omgang.

Sagene A-lag 2009

Åpen fotballkole

Sagene skal bli topplag

— Jeg, man skulle nesten tro at det var norgesmestere i det Sagene laget som ble kåret til årets lag i Oslo. Det var det som ble kåret til årets lag i Oslo. Det var det som ble kåret til årets lag i Oslo. Det var det som ble kåret til årets lag i Oslo.

Brann skuffet meg stort denne gangen

— Dette var jantens herre, sa Berni Skarnæs mannen som ble drept i lørdags for å hjelpe til med opplysningsarbeid i «Kniksen»-saken.

BANDY

Mandag 18. mars 1946

Sagene Østlands- mester i bandy.

Vant omkampen mot Gjøvik 4-1.

Fra V. G.s korrespondent.

Gjøvik i går. Omkampen i årets Østlands-mesterskap for junior i bandy mellom Sagene og Gjøvik ble spilt på Gjøvik i går. Trass sløvnkollisjon og et strålende utført spill hadde 800 tilskuere innfunnet seg.

Sagene spilte mot en ganske sterk søl i første omgang, men laget satte full speed opp med en gang og hadde mange gode angrep. Gjøvik måtte holde seg på defensiven. Kampen ble ikke mer enn tre minutter gammel før Sagene fikk sitt første mål. La-gets center forward, Ole Martinsen, fikk ballen i center, forserte seg ut på venstre side og scoret med et smelt-hardt skudd. Sagene fortsatte med et hardt og konstant spill som Gjøvik ikke klarte å stå i mot. Sagene fikk et mål som ble annullert som off-side, men i det 17. minutt scoret Indre høyre, og tre minutter senere gikk Gjøviks ytre venstre, Gulbrandsen, som gjennom og scoret. Resultatet ved halvtid var 2-1.

I annen omgang tok Gjøvik seg opp og ledet i spill, men noe resultat ble det ikke. I midten av omgangen skjøt Sagene igjen via center forward. Like før slutt fikk Sagene frislag, og etter en del slagveking, kom mål nr. 4.

Seieren var fortjent. Laget var jevnt godt, med østerforward Ole Martinsen som absolutt bestemann. Han var den store strateg og en in-dividuellt meget god spiller. His Gjøvik var det bare centerhalf, Torbjørn Hammerseng, som var fullt på høyden.

Sagene klar, Gjøvik og Skeid med det ene benet i Eliteserien

Det ble spilt tre kvalifiseringskamper for opprykking til Eliteserien i går. Sagene fikk sin seier nr. 2 over Bragetzen, denne gang med 3-2, og dermed er Ole Martinsens klubb den første som er klar for opprykking. Det ser også ut som Oslo skal få med Skeid, 2-1 over Sparta, med i Sørgeberg skulle lyde på at hjemmekampen i Oslo neste helg burde være sikker. En sensasjon var det derimot at Lillestrøm fikk styrk av Gjøvik B.K. med 2-2. Vi hadde regnet Lillestrøm som den sikreste favoritten, men det viser seg at vi altså har undervurdert Gjøvik en smule. Og har Opp-landsklubben først vunnet sin utekamp, så den nepper fra seg mer enn ett poeng i returmatchen på Gjøvik neste søndag. Den første kvalifiseringsmatchen som skulle vært avviklet i går, ble utsatt på grunn av at Grenland ennå ikke hadde fått klart sin avdelingsmester.

Sagenespillere som var med å slå Sverige 2-1 i 1958. Tore Horn, Jan Erik Larsen, Erik Laeskogen, Ole Marthinsen, Torvald Larsen

Norgesmestere 1958

«Bedre bandy har jeg ikke sett!»

Bandypresidenten vilt begeistret for Sagene

8 spillere med mot Sverige, burde vært 10

Trangt foran Høvik-buret. — Her står Høvik-keeperen Knut Stumme klar til å avverge en situasjon på Delerenga i går, mens Raymond Jähman (i mørk trøye) holdt oss med en Høvik-forward. Bak Per Thoresen. Til høyre blir Høviks Helder Antonsen (L. v.) taklet av Sagene-forsvaret Rolf Berg, og liker det tydeligvis ikke.

Oslo mestere smågutt

Bandy for...

La oss her først ta for oss den iver og glød som kjennetegnet bandy-folket i en umiddelbar etterkrigstid, da småvann og tjern i Nordmarka (som under krigen) utgjorde treningsbaner såvel som kamparenaer. Der ble måket og merket baner av spillerne selv – uten at dette gikk ut over spillergleden... en spillerglede som første til at Sagene IF i alle år har holdt seg i det øvre skikt blant den edle krok-kjepp-adel. Foruten 2 NM-finaler i 50- og 60-årene ble det mesterskap og kongepokaler i 1958 og 1966. La oss også smette inn med at disse isens gladiatorer også har "spist kirsebær" med de store en kort periode når det gjelder ishockey. Men, det er og blir bandy som er Sagenes vintersport.

Det sier vel for øvrig ganske mye at vi i landslagssammenheng – i tilfeldig rekkefølge- kan ramse opp navn som for eksempel: Ole Marthinsen, Yngvar Johansen, Jan-Erik Snellingen, Bernt Skarnæs, Raymond Jähmann, Thorvald Larsen, Jan-Erik Larsen, Tore Horn, Erik Laeskogen, Trond Amundsen, Roy Wangen, Arve Johnsen, Jan Eskil Kristoffersen, Bjørn Sund, Dag Lien, Tom Ørehagen, Johnny Strømdahl, Bobbo Støren og Trond Borgen. Det blir dessuten nesten som en kuriositet, når vi kan nevne at Norge i en landslagstropp mot Sverige i 60-årene stilte med ikke mindre enn 7 Sagene-spillere på én gang.

... og bandy nå

Vel, nå spiller vi i 1. divisjon i tradisjonell bandy, men kan til gjengjeld skilte med både innebandy og damebandy (rink) i toppdivisjonene. På aldersbestemte landslag har vi vært representert med følgende karer: Sven Robert Knudsen, Kristian Løveid, Thomas Reksten, Roar Smelhus og Jan-Frode Snellingen. På damelandslaget finner vi: Ellen Braathen, Hilde Kronstrand, Anne Kristin Myrheim og Anne Merethe Smelhus. For øvrig kan yngres avdeling rapportere at det i år stilles hele 7 lag i aldersbestemte klasser på isen. Og da er vi igjen tilbake til bredden som er så viktig for å oppnå femtidige bragder. Det bør også nevnes at det sist viner for første gang ble avholdt bandyskole på "løkka", med del-takelse av hele 40 små friskuser!

Sagene vant bandymesterskapet

Sagene slo Strømsgodset 2-1 – Oslo-laget vendte spillet i avslutningen

Strømsgodset ledet 1-0, men Sagene satte Dag Lien opp i løperrekken og han ble matchvinner

Fra Aftenpostens medarbeider, ARNE RIIS

Drammen, 30. februar. Bandyfinalen på Marienlyst fikk bli vunnet av Sagene over Strømsgodset 2-1. Det så lenge ut til at denne finalen ville bli en tro kopi av den første. Uavgjort 0-0 ved pause. Strømsgodset tok ledelsen etter 10 minutter og Sagene utlignet etter 22 minutter — høyvisig som i den første kampen. Men i stedet for å ri på uavgjort og ny kamp, vakte Sagene til død og roter uavgjort etter 37 minutter.

Strømsgodset var stort sett det beste laget og hadde de største scoringchansene — men da Sagene endelig angrep og styrket angrepet ville vinne denne kampen. Da så Dag Lien ved en glimrende prestasjon 5 minutter før full tid kom til på vinstreiden — og scoret, var kampen avgjort.

Det ble heller ikke denne gangen noen rebullfinale. Den var kamptett og hard og de tekniske fineseene fikk vi bare se glimtvis av. Sagene åpnet best og etter 5 minutters spill hadde allerede Oslo-laget to pene scoringchanser ved henholdsvis Ole Martinen og Ola Solheim. Men Strømsgodset, led denne første stormen av og overtok etter hvert spillet. Blått Inge Thun, Stenjar Pettersen og Ingv. Kristoffersen hadde store chanser til scoring i løpet av de nærmeste 20 minuttene, men den største hadde Thordodd Prestberg som fra klubb hold skjøt utenfor buret etter 25 minutter.

Omgangen var preget av Strømsgodsets, unntatt de første minuttene, og laget hadde fortjent å lede oppgjøret med minst ett mål. Men det var ikke den vanlige planen i anngrepet og de chansene de spilte seg frem til ble tilfjeldigstoppet.

Annen omgang åpnet med nytt Strømsgodset-overskott. Det var da heller ikke gått mere enn 10 minutter før ledelsen var et faktum. I en situasjon etter et frispill fikk Thordodd Prestberg ballen — og den satte som klarest i buret. Stor jubel fra tribunen, hvor Strømsgodset hadde en stor og god besagn. Men bare 6 minutter senere hadde Sagene en stor utligningschance. Men Johnny Johnsen ble sikker for ivrig i det avgjørende øyeblikket. Situasjonen som kunne ha endret hele kampens karakter som etter 25 minutter. Strømsgodsets Knut Løver hadde gjort et glimrende forsvar og Stenjar Pettersen hadde bare å sette ballen inn, men fra klubb hold skjøt han over. Det ble da på vei 2-0, men det ble det Sagene som utlignet tre minutter senere ved Johnny Johnsen. Kampen ble nu hardere, men mere jevn og det var blitt mere slutt i Sagene. Det var blitt mere slutt i Sagene. Det var fortsatt prøvet for Sagene-målet, i det

36. minuttet fikk vi tre store Strømsgodset-chanser på rad — men de resulterte i liest. — Så kom da Dag Lien seiersmål for Sagene, og la oss si det, med et lite forbehold — det var fortjent. Det skal vilde og konsentrasjon til etter å ha ligget under slik som Sagene hadde gjort, å vende kampen til sin fordel.

Man skulle heller trodd at Sagene ville resignert etter Strømsgodsets første ledelse, men den gang et Ved å vri litt på laget sitt, og under opplysnene av samtlige kretter — skal Sagene ha honnør for innsatsen i kampens siste del. Det ble da også konsepsjon, konstant minnepokal og miniatyver av denne til allierte, men glade Sagene-spillere.

En av Strømsgodsets ledere uttalte etter kampen og fremfor alt Dag Lien spilte glimrende. Sisteavret ble da også matchvinner ved sitt seiersmål og opplyst til det første. Men prestasjonen av den innansatte landslagspilleren. Alltid enerisk var Roy Wangen, men det kunne ha gått galt da han dropt plassen sin — usikkert. Tom Ornbak og Sjera Sund er så vidt forskjellig i sin spillestil, men hvor god nytte gler de ikke. Raymond Jahrmann spilte skilfulle og han spilte med stor styrke. Heri Skarvnes var ikke så effektiv som sist, men skadet han pådrog seg i den første finalen satte nok litt preg på spillet hans.

Man skulle heller trodd at Sagene ville resignert etter Strømsgodsets første ledelse, men den gang et Ved å vri litt på laget sitt, og under opplysnene av samtlige kretter — skal Sagene ha honnør for innsatsen i kampens siste del. Det ble da også konsepsjon, konstant minnepokal og miniatyver av denne til allierte, men glade Sagene-spillere.

En av Strømsgodsets ledere uttalte etter kampen og fremfor alt Dag Lien spilte glimrende. Sisteavret ble da også matchvinner ved sitt seiersmål og opplyst til det første. Men prestasjonen av den innansatte landslagspilleren. Alltid enerisk var Roy Wangen, men det kunne ha gått galt da han dropt plassen sin — usikkert. Tom Ornbak og Sjera Sund er så vidt forskjellig i sin spillestil, men hvor god nytte gler de ikke. Raymond Jahrmann spilte skilfulle og han spilte med stor styrke. Heri Skarvnes var ikke så effektiv som sist, men skadet han pådrog seg i den første finalen satte nok litt preg på spillet hans.

Man skulle heller trodd at Sagene ville resignert etter Strømsgodsets første ledelse, men den gang et Ved å vri litt på laget sitt, og under opplysnene av samtlige kretter — skal Sagene ha honnør for innsatsen i kampens siste del. Det ble da også konsepsjon, konstant minnepokal og miniatyver av denne til allierte, men glade Sagene-spillere.

En av Strømsgodsets ledere uttalte etter kampen og fremfor alt Dag Lien spilte glimrende. Sisteavret ble da også matchvinner ved sitt seiersmål og opplyst til det første. Men prestasjonen av den innansatte landslagspilleren. Alltid enerisk var Roy Wangen, men det kunne ha gått galt da han dropt plassen sin — usikkert. Tom Ornbak og Sjera Sund er så vidt forskjellig i sin spillestil, men hvor god nytte gler de ikke. Raymond Jahrmann spilte skilfulle og han spilte med stor styrke. Heri Skarvnes var ikke så effektiv som sist, men skadet han pådrog seg i den første finalen satte nok litt preg på spillet hans.

Man skulle heller trodd at Sagene ville resignert etter Strømsgodsets første ledelse, men den gang et Ved å vri litt på laget sitt, og under opplysnene av samtlige kretter — skal Sagene ha honnør for innsatsen i kampens siste del. Det ble da også konsepsjon, konstant minnepokal og miniatyver av denne til allierte, men glade Sagene-spillere.

En av Strømsgodsets ledere uttalte etter kampen og fremfor alt Dag Lien spilte glimrende. Sisteavret ble da også matchvinner ved sitt seiersmål og opplyst til det første. Men prestasjonen av den innansatte landslagspilleren. Alltid enerisk var Roy Wangen, men det kunne ha gått galt da han dropt plassen sin — usikkert. Tom Ornbak og Sjera Sund er så vidt forskjellig i sin spillestil, men hvor god nytte gler de ikke. Raymond Jahrmann spilte skilfulle og han spilte med stor styrke. Heri Skarvnes var ikke så effektiv som sist, men skadet han pådrog seg i den første finalen satte nok litt preg på spillet hans.

Man skulle heller trodd at Sagene ville resignert etter Strømsgodsets første ledelse, men den gang et Ved å vri litt på laget sitt, og under opplysnene av samtlige kretter — skal Sagene ha honnør for innsatsen i kampens siste del. Det ble da også konsepsjon, konstant minnepokal og miniatyver av denne til allierte, men glade Sagene-spillere.

En av Strømsgodsets ledere uttalte etter kampen og fremfor alt Dag Lien spilte glimrende. Sisteavret ble da også matchvinner ved sitt seiersmål og opplyst til det første. Men prestasjonen av den innansatte landslagspilleren. Alltid enerisk var Roy Wangen, men det kunne ha gått galt da han dropt plassen sin — usikkert. Tom Ornbak og Sjera Sund er så vidt forskjellig i sin spillestil, men hvor god nytte gler de ikke. Raymond Jahrmann spilte skilfulle og han spilte med stor styrke. Heri Skarvnes var ikke så effektiv som sist, men skadet han pådrog seg i den første finalen satte nok litt preg på spillet hans.

Man skulle heller trodd at Sagene ville resignert etter Strømsgodsets første ledelse, men den gang et Ved å vri litt på laget sitt, og under opplysnene av samtlige kretter — skal Sagene ha honnør for innsatsen i kampens siste del. Det ble da også konsepsjon, konstant minnepokal og miniatyver av denne til allierte, men glade Sagene-spillere.

En av Strømsgodsets ledere uttalte etter kampen og fremfor alt Dag Lien spilte glimrende. Sisteavret ble da også matchvinner ved sitt seiersmål og opplyst til det første. Men prestasjonen av den innansatte landslagspilleren. Alltid enerisk var Roy Wangen, men det kunne ha gått galt da han dropt plassen sin — usikkert. Tom Ornbak og Sjera Sund er så vidt forskjellig i sin spillestil, men hvor god nytte gler de ikke. Raymond Jahrmann spilte skilfulle og han spilte med stor styrke. Heri Skarvnes var ikke så effektiv som sist, men skadet han pådrog seg i den første finalen satte nok litt preg på spillet hans.

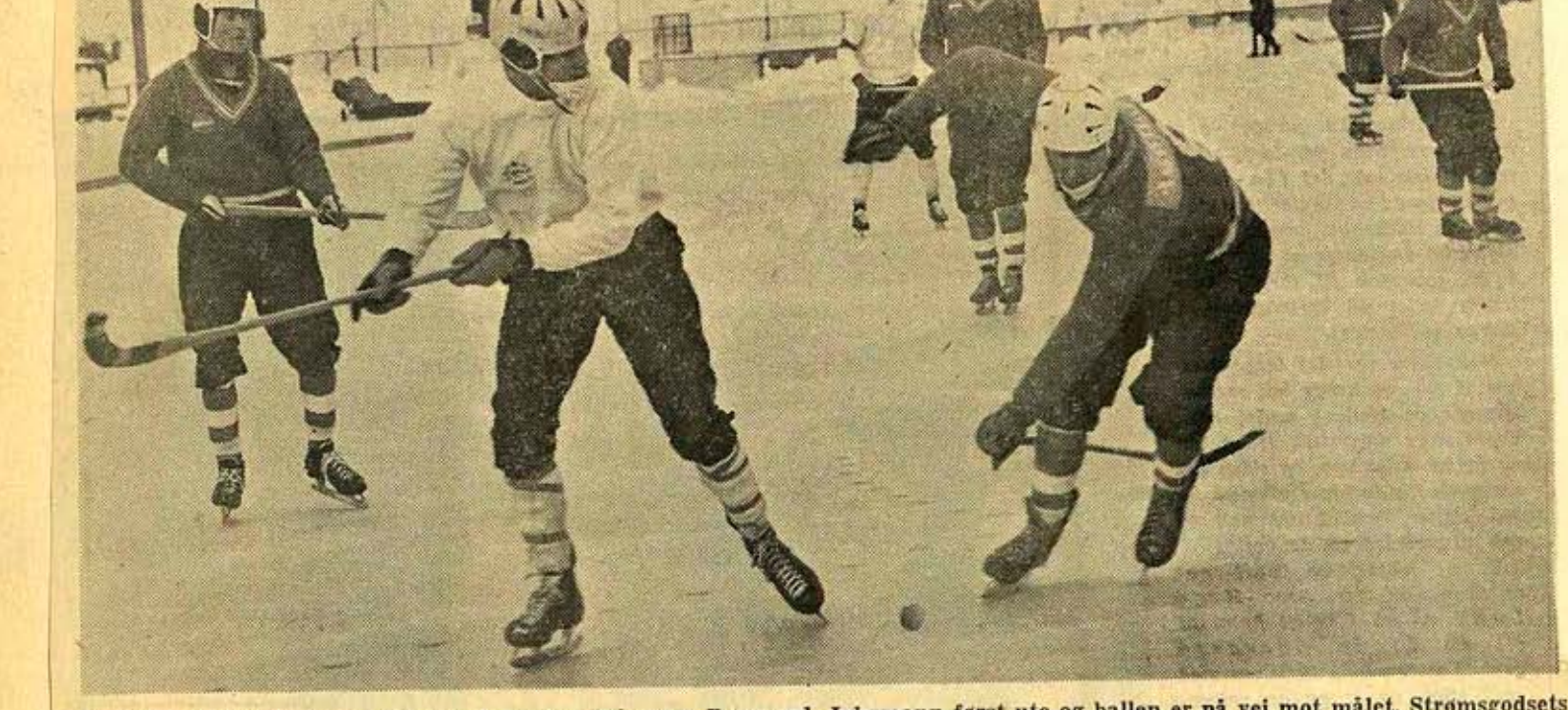
Man skulle heller trodd at Sagene ville resignert etter Strømsgodsets første ledelse, men den gang et Ved å vri litt på laget sitt, og under opplysnene av samtlige kretter — skal Sagene ha honnør for innsatsen i kampens siste del. Det ble da også konsepsjon, konstant minnepokal og miniatyver av denne til allierte, men glade Sagene-spillere.

Norgesmestere 1966

1963-64 — Her på det hardt for seg i Strømsgodsets straffespill. Sagene Raymond Jahrmann (nr. 7) og Ola Solheim (nr. 9) er mest interessert i Strømsgodsets c.h. Ole Johnny Friise luter det til, mens keeperen Harry Hansen ligger på den sammen med h.h. Yngvar Hansen.

Ved denne anledningen under bandyfinalen i går var Raymond Jahrmann først ute og ballen er på vei mot målet. Strømsgodsets Ole Malmström rakk ikke frem og han lagkamerater er fra venstre Svein Thun, Stenjar Pettersen, Ingv. Kristoffersen og Yngvar Hansen. Sagene lagkaptein Bernt Skarvnes følger spent med, men scoring ble det heller ikke denne gang.

1-1 etter innsats, spenning og dramatik Sagene burde vunnet etter sterk 2. omgang

De 3 Sagene gutter på VM-sølvlaget fra 1966, Roy Wangen, Bernt Skarvnes, Raymond Jahrmann

Norge seiret i Finland i åpen bandykonkurranse

De to som vant lagmessig, Jan-Erik Snellingen (foran til venstre) og Arild Krølsen. Jan-Erik Snellingen vant også individuelt.

Det ble en seier i Finland i forbindelse med junior-VM i bandy. Det norske to-manns laget gikk til topps foran Finland og Sverige i den innlagte teknikk-konkurransen. Nordmennene Jan-Erik Snellingen og Arild Krølsen fra henholdsvis Sagene og Tåsen var knepent med 936 poeng foran Finlands lag som hadde 933 og Sverige som hadde 742.

Individuelt vant Jan-Erik Snellingen med 482,5 poeng foran to fner, og Arild Krølsen ble nummer fire med 453 poeng. Snellingen blir nummer tre i ballføring, nummer to i skoyteløping, nummer to i målskudd og nummer fire i dribbling, og vant altså en sikker forsteplass sammenlagt.

Arild Krølsens plasseringer i de samme øvelsene var nummer fire og nummer fire, så vant han målskudd og ble nummer tre i dribbling. Det var en hard og jevn konkurranse, og morsomt var det at Norges lag ble best — og at Jan-Erik Snellingen vant individuelt.

A. R.

Norge slo Sverige i VM på Stabæk i 1977

Bankett NM 1966

Roy Wangen (Stjerna), Yngvar Johansen (Vispen) og Bobbe Støren (Sila)

Sagene A-lag 70-tallet

HØSTNUMMERET 1983

To fine representanter for Sagene IF, f.v. Trond Amundsen og Jan Erik Snellingen. Spillere og trenere for bandy og fotball.

Tom Ørehagen, Norgesmester i "kollbrekk"

Sagene spillerne på landslaget etter seier mot Sverige, Roy Wangen til venstre, Trond Amundsen til høyre

Sagene smågutter som ble Oslomestere

Sagene småguttelag som ble Oslomestere. Foran fra venstre: Ragnar Ihlen, Odd A. Mickelsen, Ragnar Amund, Roy Amundsen og Trond Amundsen. Bak, fra venstre: Erling Winogh, Lasse Johansen, Odd Skarvnes, Jan-Erik Snellingen og laglederen Gunnar Snellingen. Trond Sverre Andersen, Jan Erik Lyseng, Kjell Lindstrøm og Stein Johansen var ikke til stede da bildet ble tatt.

INNEBANDY LANDHOCKEY

LANDHOCKEY

- I Sagene IF siden 2005 - Norges mestvinnende lag
- Seriemestre innendørs 2006- 2011
- Deltatt 6 år i Europacupen

INNEBANDY

- I Sagene IF siden 1992
- 14 lag denne sesongen
- Herrelaget spiller sin 11. sesong i Eliteserien
- 4. plass er høyeste plassering
- Damelaget har et NM finaltap.

SYKKEL

Det flotteste sykkelmesterskapet i A. I. F.s historie.

Kåre Johansen, Sagene, ubestrikt Norges beste landeveis-sprinter.

Årets arbeidermesterskap i landeveisritt over 30 km. ble uten jansjefing det mest vellykkete forbund har hatt. Deltakerne var preget av den bredde sykkelporten i A.I.F. har arbeidet opp — både distriktsmessig og tallmessig. Og resultatene viste at A.I.F. nå har tatt førevaring i norsk sykkelport. Det skyldes en innsett — både av de aktive og av ledere — som ikke er dagligdags i norsk idrett.

I 1937 ble mesterskapet kjørt i samme løype som årets. Da satte Wilhelm Johansen, Froy, ny arbeiderrekord med tia 48.01. I år vant Kåre Johansen, Sagene, på 45.33 — det beste resultat en norsk sykkelrytter noengang har oppnådd. Samfundet kjørte 7 av årets mesterskapsdeltakere under sinneria i 1937!

I 1937 kjørte 4 ryttere på bedre ti enn 50 minutter. I år kjørte hele 19 ryttere under denne tia. I 1937 ble det utseem arbeiderrekorden satt to nye kretsrekorder, i år ble det — trass i at alle rekordene i mellomtia har blitt forbedret en god del — satt 5 nye kretsrekorder (Oslo, Vest-Agder, Akershus, Sør-Trøndelag og Østfold). Ellers manglet det 8 sekunder på et Rogaland-rekorden ble slått og bare 4 sekunder på et Nord-Trøndelag-rekorden gikk til historien.

Mesterskapet hadde deltagelse fra 12 yngre kretser.

Årets arbeidermester, Kåre Johansen, Sagene, som sikkert er landets beste sykkelrytter, er født 8. februar 1917. Han er m. m. o. 22 år gammel. Kåre Johansen ble meldt inn i A.I.F. i 1932 og vant i år sitt 3. arbeidermesterskap. Sitt første vant han i 1937 (1 000 meter på bane) og sitt annet i 1938 (30 km. landevei).

Kåre Johansen har nå disse rekordene:

- 10 runders ritt på Velodromen: 6.38.9.
- 12 runders ritt på Velodromen: 6.57.9.
- 500meters Rundts: 3.39.30.
- 30 km. på landevei: 45.53.
- 60 km. på landevei: 1.36.56.

Han har slått rekorden på 3 milia 3 ganger. Første gang, i 1937, forbedret han den til 48.28, annen gang, i mesterskapet i Froy, ble det 46.02 og i år 45.33. Han har også hatt rekorden på 50 km., som den har senere blitt slått.

Kåre Johansen
 En av Norges beste sykklister før krigen.
 Norsk AIF mester:
 1000 meter på bane 1937
 30 kilometer tempo 1938,
 1939 og 1940

Kåre Johansen arbeidermester og ny rekord på 30 km.

Ny rekord - Kåre Johansen 3-mila på 45,17

Flotte resultater under arbeidermesterskapet på sykkel igår.

Årets arbeidermesterskap over 30 km. på sykkel gikk i går under ganske gode forhold. En rekke flotte resultater så seg fra start og innkommet var lagt til trykkrans.

Alle A.I.F.s beste ryttere i klasse A, B, og C stille opp.

Det blev som ventet også en konkurranse, som vil bli husket langt, særlig da knivingen mellom de store gutta førte til at ikke mindre enn 2 mann kjørte under arbeiderrekorden på 3-mila, som var 45.33. Lørdag kjørte Kåre Johansen, Sagene, på 45.17, som er det beste resultat en norsk sykkelrytter noengang har oppnådd. Samfundet kjørte 7 av årets mesterskapsdeltakere under sinneria i 1937!

I 1937 kjørte 4 ryttere på bedre ti enn 50 minutter. I år kjørte hele 19 ryttere under denne tia. I 1937 ble det utseem arbeiderrekorden satt to nye kretsrekorder, i år ble det — trass i at alle rekordene i mellomtia har blitt forbedret en god del — satt 5 nye kretsrekorder (Oslo, Vest-Agder, Akershus, Sør-Trøndelag og Østfold). Ellers manglet det 8 sekunder på et Rogaland-rekorden ble slått og bare 4 sekunder på et Nord-Trøndelag-rekorden gikk til historien.

Mesterskapet hadde deltagelse fra 12 yngre kretser.

Årets arbeidermester, Kåre Johansen, Sagene, som sikkert er landets beste sykkelrytter, er født 8. februar 1917. Han er m. m. o. 22 år gammel. Kåre Johansen ble meldt inn i A.I.F. i 1932 og vant i år sitt 3. arbeidermesterskap. Sitt første vant han i 1937 (1 000 meter på bane) og sitt annet i 1938 (30 km. landevei).

Kåre Johansen har nå disse rekordene:

- 10 runders ritt på Velodromen: 6.38.9.
- 12 runders ritt på Velodromen: 6.57.9.
- 500meters Rundts: 3.39.30.
- 30 km. på landevei: 45.53.
- 60 km. på landevei: 1.36.56.

Han har slått rekorden på 3 milia 3 ganger. Første gang, i 1937, forbedret han den til 48.28, annen gang, i mesterskapet i Froy, ble det 46.02 og i år 45.33. Han har også hatt rekorden på 50 km., som den har senere blitt slått.

Arbeidermesterskapet over 30 km. samt ny rekord: 45 min. 17 sek.

blev også i år vunnet på Juvel sykkel.

Oslo Sportslager Torvgalen 20. Telf. 15097 (Inneh. Knut Røtters)

Sagenefolk med verv:

- Lengst sittende formenn i Sagene sykkel:
- Egil Hetty Olsen
 - Tancred Haraldsen
 - Victor Eriksen
 - Rolf Johnsen
 - Ole Kristian Johannesen

Mange Sagene folk har hatt verv i Norges Cykleforbund:

- Per Karlsen
- Odin Nygaard
- Knut Thoresen
- Kjell Marthinsen
- Victor Eriksen
- Rolf Johnsen
- Ørnulf Andresen
- Sverre Wegge
- Tor Ødegaard
- Per Ødegaard

Kjell Martinsen var formann i Oslo Cykle krets 1973- 1980, 1983- 1989, 1999- 2001.

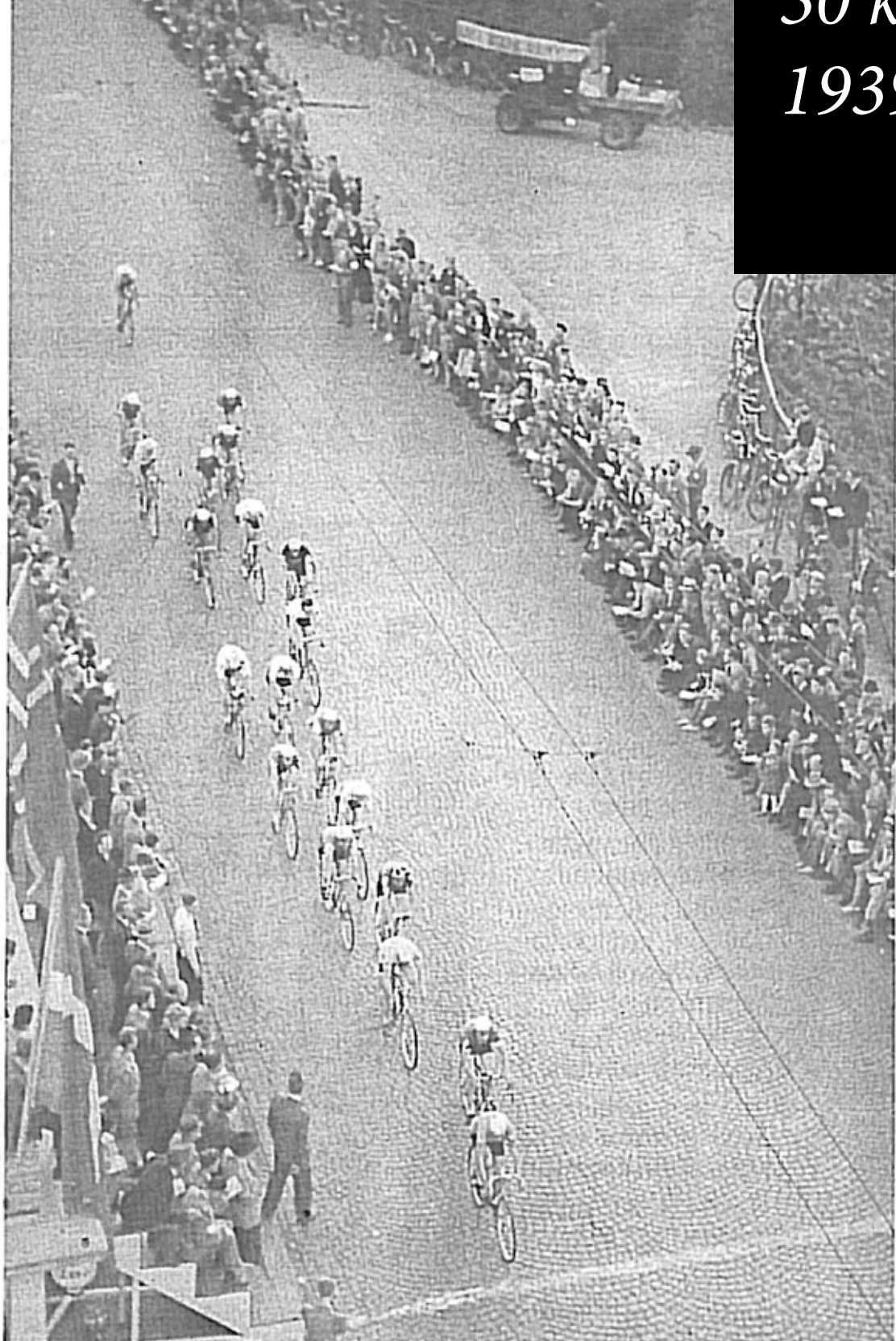
Norges Norges Cykleforbunds høyeste utmerkelse – Gull plaketten

- Kjell Marthinsen
- Tor Ødegaard
- Egil Hetty Olsen
- Tancred Haraldsen

Sagene- arrangementer:

- Iladalen rundt
- Hurdalen rundt
- Voldsløkka rundt

Iladalen rundt i 1948

Iladalen rundt, som hadde Sagene som arrangør, ble også mektig populær. Og ved disse rittene var det ikke uvanlig at det ble antydte tilskuertall på over 25 000. Starten for Iladalen rundt var ved Bensinstasjonen ved Sannerbrua hvor det også var målområde. Fotoet over forteller litt om tilskuerinteressen — og vi ser sykklisterne riste frem på gatens brosten. Her i Iladalen gikk løypa over brua ved Hju-la veveri opp Maridalsveiens gamle strøk, over Sagene og ned Uelandsgaten. En lang kortere og tildels raskere løype enn Rye-løypa. Flere større oppgjør fikk publikum se her og ofte med innslag av nordens beste sykklister.

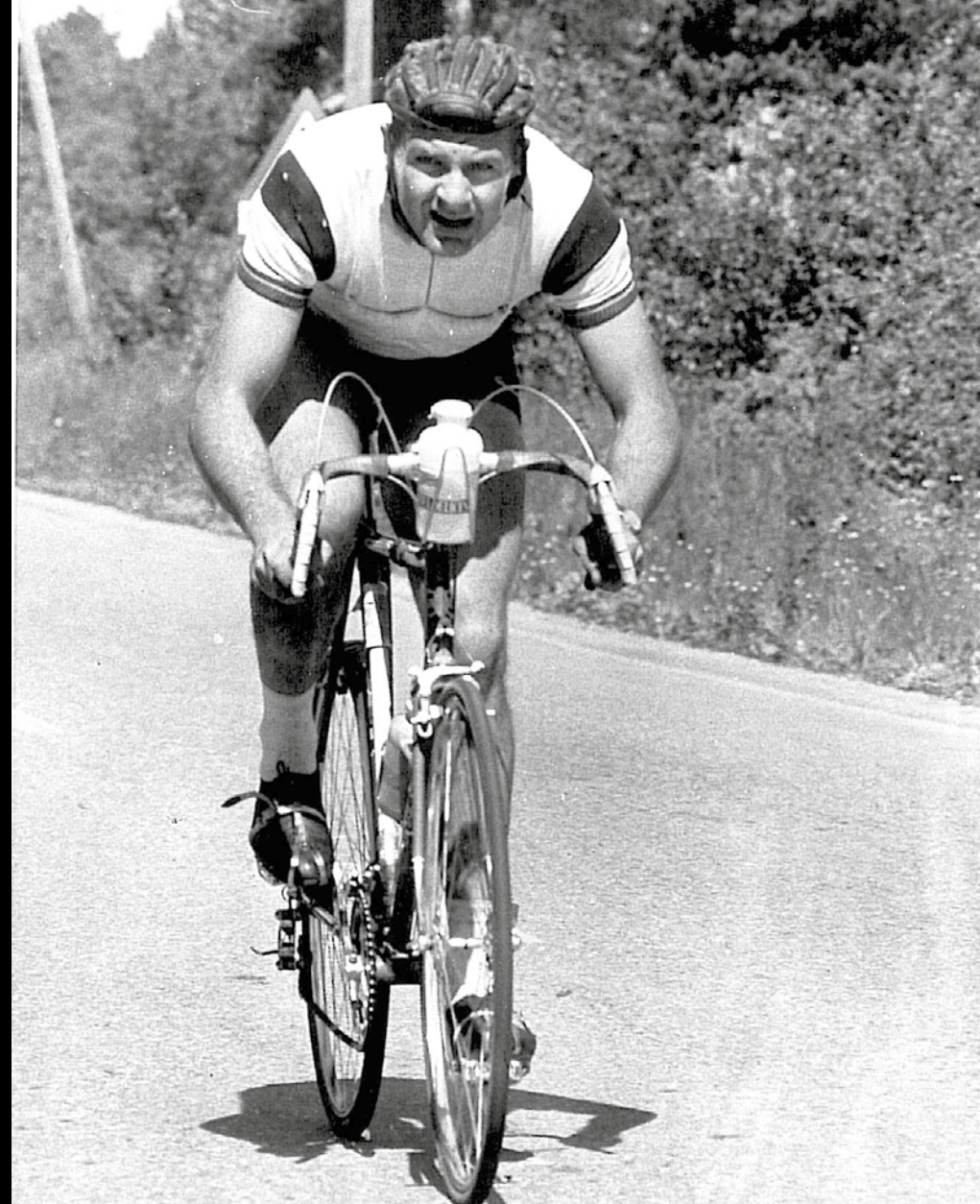

Jan Bakke, Torleif Amdresen, Ørnulf Amdresen, Jon Eriksen

Jan Bakke

Aktiv i perioden 1952 til 1966. Resultater i NM i landeveisrytting. 20 km tempo, junior: Seier i 1952 og 54. Lagtempo, junior: Seier i 1952 for SK Rye med Rolf Paulsen og Ole Hammerstrøm. 100 km tempo, senior: Seier i 1955. 50 km tempo, senior: Seier i 1959, 1960 og 1963. 100 km lagtempo, senior: Seier i 1955 og 1956 for SK Rye. Seier i 1960, 1961 og 1963 for Sagene IF Kongepokal 1960. Trondheim - Oslo: Overtok rekorden etter Wilhelm Trygg med 18.32.57 den 30.7.1959.

Jon Eriksen

Mestertroya 1963. Lagmester 1963, 1964 og 1965. Lagtempo mester 1961, 1962, 1963, 1964 og 1965. Gull i NM 4000 meter.

Thorleif Amdresen:

Blant landets beste i perioden mellom 1962 og 1980. Som sin sykende storebror Ørnulf Amdresen representerte han Sagene IF. Han vant junior-NM tempo i 1962. Han vant tre kongepokaler for sine seire under NM i landeveisrytting, først 50 km tempo i 1964, senere fellesstarten i 1969 og 1971. Han vant også 4000 banesykling i 1964, samt femten lag-NM: For Sagene vant han tre 170 km 1963-65 og ni lagtempo 1963-68 og 1971, 74 og 75. For Glæmdal vant han tre ganger, 1977-79. Videre vant han Telemark rundt i 1971 og Tyrifjorden rundt 1974. Han avsto proff-tilbud fra det belgisk kulepennglaget Bic ledet av Jacques Anquetil i 1968. Med Knut Knudsen avsto han kontrakt med det italienske Squadra Jolly Ceramica i Padova høsten 1972. Atter i 1973-74 var han aktuell for det italienske Ferretti, produsent av kjøkkenutstyr, der de svenske brodrene Fäglum var med. Internasjonalt fikk Amdresen 5. plass i 100 km lagtempo og 13. i landeveisritt under Sommer-OL i 1968. Han fikk 4. plass under Sommer-OL i 1972 da han ble nr. 70 i landeveisrittet. Sist i Sommer-OL i 1976 ble han nr. 38 i fellesstart. Hans beste VM-plassering er 17. plass i 1974. Ellers ble han nr. 18, 19 og 20 i årene 1965, 1975 og 1973. I 1974 vant han fire-dagersrittet i Berlin. Hans gjevste prestasjon var seieren i Rheinland-Pfalz i 1975. Samme året ble han nummer ni og beste vest-europeer i det 1800 km lange Fredsrittet.

Ørnulf Amdresen:

Blant landets ypperste syklist i perioden 1962-1969. Som broren Thorleif Amdresen representerte han Sagene IF og vant ni lag-NM: 170 km 1963-65 og lagtempo 1963-68. Selv vant han Tyrifjorden rundt i 1969. Han representerte også landslaget, og i sykling under Sommer-OL 1968 ble han og laget nummer 5 i lagtempo, mens han selv fikk 56. plass individuelt. Samme året fikk han og det norske laget en etappeseier i Fredsrittet. Han startet å jobbe for Norges Cykleforbund i 1979, ledet lagtempolaget noen år frem til 1986, var sportssjef og i 1990 generalsekretær en kort periode. Videre avsto han i 1985 tilbudet om å trene Canada sitt landslag i sykkel.

Thorleif Amdresen ble best på tempo-etappen i FREDSRITTET

BERLIN, søndag. Sagene-rytteren Thorleif Amdresen vant tempo-etappen fra Praha til Suhl. Etter de foreløpige resultatene fra sammenlagt av 4. etappe — en 194 km lang etappe fra Himmna til Aue, er Thorleif Amdresen imidlertid ikke og var med på å gi Norge en klar førsteplass i lagkonkurransen på etappen.

Å holde den tredjeplassen sammenlagt har opparbeidet seg etter seieren på tempoetappen. Rittet går over 14 etapper med en samlet distanse på 2308 kilometer. Rittet avsluttes i Warszawa den 26. mai og 107 ryttere fra 18 land deltar. Resultater 4. etappe: 1) Thorleif Amdresen, Norge 49.26. 2) Fuschel, Øst-Tyskland 49.31. 3) Hlaváček, Polen 49.32. 4) Fackary, Frankrike 49.50. 5) Ifert, Sovjet 50.05. 6) Ole Jørgensen, Danmark 50.06. 7) Ørnulf Amdresen, Norge 50.15. Lag: 1) Norge 2.28.52. 2) Øst-Tyskland 2.31.04. 3) Sovjet 2.31.06.

Fredsrittet: Thorleif Amdresen på 18. plass i går

Praha, tirsdag - NTB-Ceteka. Thorleif Amdresen ble nr. 18 og sjuende nordmann på den 186 lange femte etappe i Fredsrittet på 194 km, for første gang etter en halvmaraton. Vinneren av etappen, som gikk fra Aue i Øst-Tyskland til Praha i Tsjekkoslovakia, ble øst-tyskeren Dieter Mickeln på tiden 44.56. Individuelt ett minutt bonus til seierherren, mens nordmannen brukte 49.26.

Thorleif Amdresen — Sagene-rytteren som overrasket stort i det gigantiske Fredsrittet. I går ble det seier på 4. etappe, og foran de siste 10 ligger han på 3. plass sammenlagt.

Ørnulf Amdresen, Sagene vant Stabbur-pokalen

Stabburets Grand Prix var den store lokale begivenhet i Fredsrittet (ross sine buskrytting på Kongsten). Sagene-rytteren Ørnulf Amdresen, den eneste av Fredsritt-deltakerne som kom tidnok hjem (på grunn av skade), sikret seg sin annen seier i sykkelrittet og ble vinner av Stabbur-pokalen. Her ser vi ham sammen med Sagene-rytteren Ørnulf Amdresen, den eneste av Fredsritt-deltakerne som kom tidnok hjem.

Ørnulf Amdresen vant Stabburets Grand Prix

Fredsrittet søndag (NTB): Sagene-rytteren Ørnulf Amdresen vant Stabburets Grand Prix på sykkel søndag og erobret også Stabbur-pokalen som beste rytter sammenlagt etter tre ritt. Rittet ble et oppgjør mellom Amdresen og Eino Nordbeck fra Fana og i mål stilo det bare ett tidsløp. Spurtseieren ble vunnet av dansken Jørgen Jensen fra Arhus. Et 15 kilometer lang løp ble kjørt på stanger, slik at samlet distanse i fredsrittet var på 194 kilometer. Det var god svensk og dansk deltagelse, men de østlige norske ryttere kunne ikke stille opp da de ble forsinket i København. Ved 10 ryttere stille til start, og publikumsoppstillingen var god i det fine været. Resultater: 1) Ørnulf Amdresen, Sagene 23.07.2, 2) Eino Nordbeck, Fana 23.07.3, 3) Arne Vold, Stubbursklubben 23.07.4, 4) Ole Ragnar Vold, Friborg, Hønefoss 23.07.5, 5) Knut Kvernstad, Hønefoss 23.07.6, 6) Gunnar Moberg, Sverige 23.07.7, 7) Roger Johansen, Sverige 23.07.8, 8) Holf Sjøe Olsen, Hønefoss 23.07.9, 9) Arne Klubbm, Hønefoss 23.07.10, 10) Per Lind, Lørenskog 23.07.11, 11) Jørgen Jensen, Danmark 23.07.12, 12) Birger Hungerholt, Arendal 23.07.13, 13) Rikard Brunland, Fana 23.07.14, 14) Asbjørn Berger, Sagene 23.07.15.

Sagene forsvarte sitt NM i lagtempo etter hard dyst

Rye fikk sølv - Fana bronse - Mesterlaget var nøyaktig det samme som i fjor.

Sagene tre sterke kjørte da lagtempo-NM ble avholdt i Fana ved siden av Sagene-rytteren Ørnulf Amdresen. De var gode forholdsvis under rittet, men måtte gi seg på den siste etappen. Sagene vant lagtempo-NM i 1963 og 1964. Sagene vant lagtempo-NM i 1965 og 1966. Sagene vant lagtempo-NM i 1967 og 1968. Sagene vant lagtempo-NM i 1969 og 1970. Sagene vant lagtempo-NM i 1971 og 1972. Sagene vant lagtempo-NM i 1973 og 1974. Sagene vant lagtempo-NM i 1975 og 1976. Sagene vant lagtempo-NM i 1977 og 1978. Sagene vant lagtempo-NM i 1979 og 1980. Sagene vant lagtempo-NM i 1981 og 1982. Sagene vant lagtempo-NM i 1983 og 1984. Sagene vant lagtempo-NM i 1985 og 1986. Sagene vant lagtempo-NM i 1987 og 1988. Sagene vant lagtempo-NM i 1989 og 1990. Sagene vant lagtempo-NM i 1991 og 1992. Sagene vant lagtempo-NM i 1993 og 1994. Sagene vant lagtempo-NM i 1995 og 1996. Sagene vant lagtempo-NM i 1997 og 1998. Sagene vant lagtempo-NM i 1999 og 2000. Sagene vant lagtempo-NM i 2001 og 2002. Sagene vant lagtempo-NM i 2003 og 2004. Sagene vant lagtempo-NM i 2005 og 2006. Sagene vant lagtempo-NM i 2007 og 2008. Sagene vant lagtempo-NM i 2009 og 2010. Sagene vant lagtempo-NM i 2011 og 2012. Sagene vant lagtempo-NM i 2013 og 2014. Sagene vant lagtempo-NM i 2015 og 2016. Sagene vant lagtempo-NM i 2017 og 2018. Sagene vant lagtempo-NM i 2019 og 2020. Sagene vant lagtempo-NM i 2021 og 2022. Sagene vant lagtempo-NM i 2023 og 2024. Sagene vant lagtempo-NM i 2025 og 2026. Sagene vant lagtempo-NM i 2027 og 2028. Sagene vant lagtempo-NM i 2029 og 2030.

VG's Olympiareaksjon

Straffetillegg for mexicanerne og femte plass FOR SYKLISTENE

MEXICO CITY (VG) Det gikk enda bedre enn de første resultatene sa fra lagtemporittet på sykkel. Den norske kvartetten kom nemlig fram på plass, til femte. Det mexicanske laget som opprinnelig hadde denne plassen, fikk to minutters tillegg for å ha hengt seg på svenskene, og raste dermed ned på 10. plass, mens Milsett og co. avanserte til femte. Dette resultatet skjedde selvfølgelig

Det norske lagtempo-laget som endte på femteplass etter glimrende kjøring. Fra venstre: Tore Milsett, Leif Yli, Ørnulf Amdresen og Thorleif Amdresen.

Norgesmesterskap senior

- Individuelt: 1950: Arild Andersen, 170 kilometer fellesstart. 1956: Per Ødegaard, 1000 meter bane. 1959: Jan Bakke, 50 kilometer tempo. 1960: Jan Bakke, 50 kilometer tempo. 1963: Jan Bakke, 50 kilometer tempo. 1963: Thorleif Amdresen, 4000 meter bane. 1964: Jon Eriksen, 4000 meter bane. 1964: Thorleif Amdresen, 50 kilometer tempo. 1969: Thorleif Amdresen, 170 kilometer fellesstart. 1971: Thorleif Amdresen, 170 kilometer fellesstart. 1971: Harald Brundli, 1000 meter bane. 1974: Harald Brundli, 1000 meter bane. 1975: Svein Langholm, 170 kilometer fellesstart.

Lagkjøring: 50 kilometer

- 1959: Jan Bakke, Rolf Paulsen, Per Ødegaard. 1960: Jan Bakke, Jon Eriksen, Rolf Paulsen. 1961: Jan Bakke, Jon Eriksen, Rolf Paulsen. 1970: kilometer. 1950: Arild Andersen, Rolf Hammerstad, Lorange Christiansen. 1963: Thorleif Amdresen, Ørnulf Amdresen, Jon Eriksen. 1964: Thorleif Amdresen, Ørnulf Amdresen, Jon Eriksen. 1965: Thorleif Amdresen, Ørnulf Amdresen, Jon Eriksen.

Lagtempo 100 kilometer:

- 1961: Jan Bakke, Jon Eriksen, Arne Nicolaisen, Rolf Paulsen. 1963: Ørnulf Amdresen, Thorleif Amdresen, Jan Bakke, Jon Eriksen. 1964: Ørnulf Amdresen, Thorleif Amdresen, Rolf Paulsen, Jon Eriksen. 1965: Ørnulf Amdresen, Thorleif Amdresen, Rolf Paulsen, Jon Eriksen. 1966: Ørnulf Amdresen, Thorleif Amdresen, Knut Stenberg, Asbjørn Berger. 1967: Ørnulf Amdresen, Thorleif Amdresen, Knut Stenberg, Asbjørn Berger. 1968: Ørnulf Amdresen, Thorleif Amdresen, Asbjørn Berger, Svein Erik Stiansen. 1971: Thorleif Amdresen, Asbjørn Berger, Sverre Wegge, Kjell Kråkmo. 1974: Thorleif Amdresen, Asbjørn Berger, Bjarte Brunland, Birger Hungerholt. 1975: Thorleif Amdresen, Asbjørn Berger, Birger Hungerholt, Svein Langholm.

Norgesmesterskap junior

- 1957: Arne Nicolaisen, sammenlagt bane. 1962: Thorleif Amdresen, tempo. 1970: Harald Brundli, 1000 meter bane. 1981: Tommy Nilsen, sprint bane.

Sykkel i Sagene i 2011:

Sagene sykkel består i stor grad av delvis aktive som primært satser på turritt på landevei og i terrenget. Utøverne er i alderen lavt 20 og oppover, men en overvekt rundt 40. Klubben teller i dag 64 «aktive» ryttere og 8 veteranmedlemmer. Vi representerer «alle» nivåer, være seg trimmer som kniver med naboen i Birken, til de som i samme ritt har kommet seg godt innenfor seeding klassene, og vi har også medlemmer som kjemper om topp klasseplassering i mangt et turritt. Ja selv enkeltutøvere som snuser helt der oppe i toppen i diverse Norges Vup ritt, finner man i våre rekser. Sesongen 2011 har det blitt arrangert 4 klubbmesterskap; tempo, rundbane, grusbanking og klatring til Tryvann. På vår nettside www.sagenesykkel.com får du et godt inntrykk av aktivitetene og bredde i vår klubb.

Jan Bakke, Ørnulf, Jon Eriksen

Deltagerne fra Sagene Idrettsforb. i Arb. mestersk. 1933

GAMLE IDRETTER

- IDRETTSGRENER SOM SAGENE HAR HATT PÅ PROGRAMMET

Fra den spede begynnelse i 1921 har Sagene Idrettsforening hatt mange grener på programmet, men noen av disse har etter hvert blitt borte. Klubben het først Sagene Ballklubb da fotball var første gren på programmet. Etter hvert ble det innkjøp av både kule og diskos så friidrett sto på programmet i alle fall så tidlig som da klubben skiftet navn til Sagene Idrettsforening i 1927. På det tidspunktet var klubben blitt medlem av Arbeidernes Idrettsforbund og det var naturlig at også kampsport som boksing var på programmet.

Friidrett

Det har ikke vært lett å finne ut noe særlig om aktiviteten i denne gruppa, men det nedenstående er hentet fra en artikkel i Arbeiderbladet i forbindelse med 25 års jubileet. Friidretten fikk aldri det rette grepet på gutta i Sagene I.F. Likevel har ildsjelen Eugen Kristensen klart å dra gruppa fram til en rekke hederlige plasseringer i terrengløp. Men han virket også stimulerende langt inn i fotball-spillerenes rekker, og Sagene I.F. har således bl. a. en 2. plass i Østkant-stafettens fotballklasse. Ellers har gruppa vunnet "Kolbotn rundt" for juniors, "Maridalsvannet rundt" for klasse B, foruten hederlige annen plasseringer i andre stafetter. - En kan ikke avslutte det korte kapitlet om fri-idrettsgruppa ute å nevne en ivrig "pappa" som Olaf Stokke. - Som en klegg hang han med i treningsløpene og "slang" også med i en rekke terrengløp for Old boys.

Boksing

Som for friidrett er det lite å finne om aktiviteten også i denne gruppa. Det vi har funnet er hentet fra samme artikkel som over. Den gode sykkelrytteren Reidar Nilsen fikk opp interessen for boksing i Sagene, og en betydelig ildsjel på trenersiden på 1930- tallet var Erling Eng. Sagene deltok i pokalkamper og leverte god sport som det het i arbeide-ridretten. De beste folkene var Karsten Syvertsen, Rolf Amundsen, Alf Olsen og Reidar Nilsen, samt Erling Andersen og Kåre Johansen fra sykkelgruppa.

Skøyter

Sagene hadde en meget aktiv skøytegruppe før 2. verdenskrig. I alt 6 skøyteløpene deltok i AIF- mesterskapene på skøyter før krigen. De beste var Oliver Rom, broren Kristian Rom og Olaf Olsen. Oliver Roms tid på 1.500 meter på 2.29,9 i AIF-mesterskapet 1935 holdt til en 36 plass på verdensstatistikken for sesongen 1934-35. I denne statistikken er både AIF og NIF løpere med. Michael Staksrud (NIF) var verdens beste skøyteløper denne sesongen. En annen som også deltok i mesterskapene var Åge Sørensen. Foruten hurtigløp på skøyter var Åge foreningens beste fotballspiller. Han spilte i alt 17 AIF-landskamper.

Håndball

De første årene etter kom også kvinnene med i Sagene idrettsforening. Håndballen ble deres arena og laget gjorde en god innsats i mange sammenhenger. Etter hvert alet foreningen frem spillere som fikk både by og landskamper, men for andre klubber. De mest kjente er nok Vera Rummelhoff og Aud Rønnestad. Dessverre ble etter hvert avgangen av spillere til andre klubber så stor, at det sammen med dårlig økonomi og mangel på ledere, førte til at damehåndballen forsvant fra programmet. I en periode på slutten av 60- tallet og begynnelsen på 70 tallet kom imidlertid herrehåndballen strekt i Sagene. I 1972 hadde man f. eks 6 lag med i seriespillet.

Ishockey

I midten av femtiårene stilte foreningen også med ishockeylag. I 1959-60 sesongen vant laget 2. divisjon og rykket dermed opp i hovoserien (nåværende GET-ligaen), men oppholdet her ble kortvarig. Man rykket ned igjen etter den ene sesongen, og på midten av 60- tallet ble ishockeyavdelingen nedlagt.

Bak f.v. Ole Mathiesen - Jan Steen Hansen - J. P. Hansen? - Bjørn Johansen? - Olav Strøm Johansen - Per Thorsen - Erling Eng
Fruer f.v. ? - Gyngar Jørgensen - Fred Olsen - Per? - Eirik Hæskøgen

Damehåndball 1946/47. Keeper er Eva Brekkåsen.

SAGENE IDRETTSFORENING

90 år - 750 medlemmer

Innebandy
Fotball
Landhockey
Bandy
Sykkel
Allidrettsgrupper for barn

1997: Årets idrettslag i Oslo
2001: Idrettens Verdipris

8

Sagene

Idrettslag

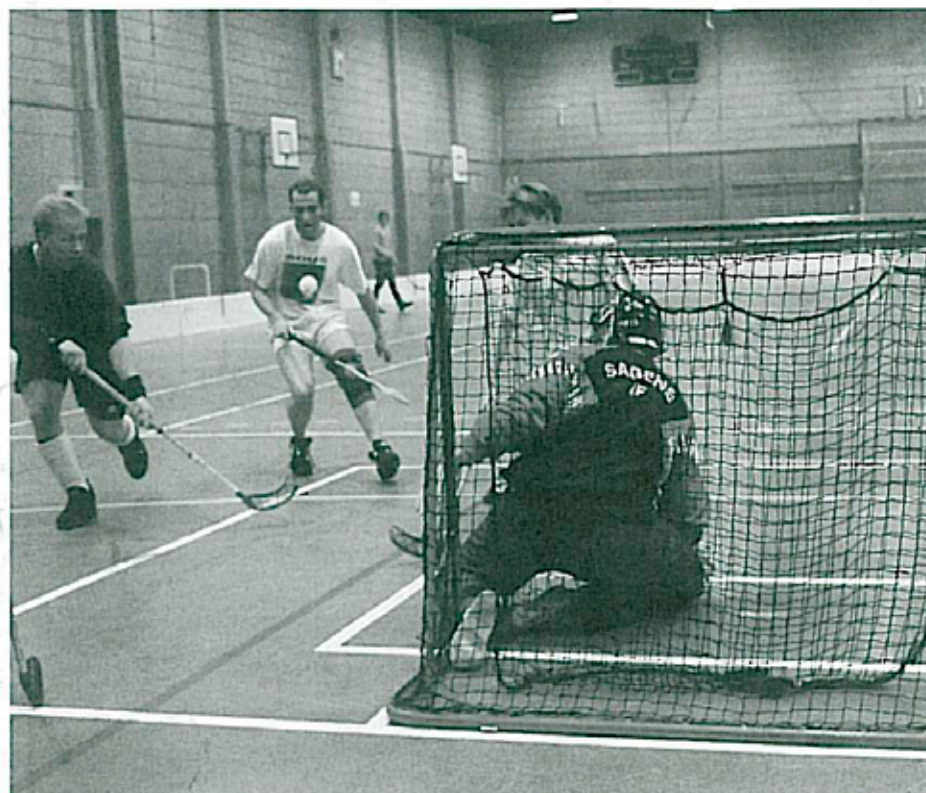
Sagene ruster ikke

Brynjulf Nygaard

Stiftet av arbeiderungdom i typisk arbeidermiljø har Sagene Idrettsforening med Voldsløkka som samlingspunkt holdt det gløende i 75 år. Som så mange andre idrettslag av sin tid startet det på løkka. Syv - åtte unggutter møttes for å kjøpe en fotball. Stiftelsen av et idrettslag var det neste på plakaten. I pakt med gode arbeideridrettsradisjoner var boksing med fra første stund. I tillegg til skytter, sykkel, fotball, friidrett og terrengløp. Da klubben ble stiftet var idretts-Norge delt. Sagene Idrettsforening hadde naturlig nok røttene i arbeiderbevegelsen, og veien til AIF (stiftet 1924) var kort.

Sa nei

I den idrettspolitiske debatten i mellomkrigsårene markerte Sagene IF seg sterkt. Heldigvis ble det ettervert et bredt, mildere politisk klima på slutten av 30-årene. Noe som medførte at partene, klubber og krester, i det «borgelige» Landsforbundet og Arbeidernes Idrettsforbund begynte å nærme seg hverandre. Likefullt, Sagene IF var ett av 32 lag i Oslo Arbeideridrettskrets, som forkastet forslaget til idrettsforbundet, som Stortinget vedtok sommeren 1936. Det hjalp lite. Klubbene i AIF vedtok forslaget med overveldende flertall. **Mette Vålerenga**

INNEBANDYFEBER: Innebandy er en idrett som vokser raskt, også i Sagene IF. Hallsituasjonen er imidlertid spregget, og klubben må trenge litt rundt-ankring. Her er de i aksjon i Romskhallen. (Foto: Stian B. Stovland)

Men kjærligheten til idretten var stor. Klubben takket ja til «forlik-matchen» som «borgelige» Vålerengens Idrettsforening inviterte til. Kampen var den første i en lang rekke av «forlikmatcher» og ble spilt på Bisletts nye gressbane, 18. oktober 1936. Det var 8000 på tribunen og VIF vant 1-0.

Sportslig sett har syklistene gjennom årene brakt klubben mest hedre. Kåre Johansen og Lorange Christensen var forgrunnsfigurerne før krigen. Etter krigen, frem til slutten av 60-

årene, dominerte Sagene norsk sykkel-sport. Thoralf Andresen sto sentralt. Han var med på Norges lagtempolag som kjørte inn til femteplass i Mexico-OL i 1968 og var solid ankermann da Sagene IF hentet hjem 10 NM-gull i lagtempo på rad. Trist, men sant, i dag triller ikke sykkelhjulene lenger på Sagene.

Kongepokaler

Selv om fotballen er størst er det i bandy klubben har sikret seg de gjeveste trofeene. To kongepokaler (1958/

60) er det blitt. De siste årene er det bokstavelig talt gått opp og ned for «krokjeppevennene» på Voldsløkka. I dag, mest opp. Ungene stemmer til. 11 lag triller i Sagene-roya kommende sesong.

Samarbeid

Sagene Idrettsforening har som mål å bli en samlendende drivkraft for barn- og ungdomsidretten i bydelen. Klubben har et godt samarbeid med både bydel og skolen og er med i «Oppvekstprosjekt 1-18» et prosjekt i regi av Bjølsen skole. Det er tredje året vi holder på. Prosjektet er et samarbeid mellom offentlige myndigheter og frivillige organisasjoner i bydelen og skal avsluttes til sommeren. Hensikten er å følge barnas oppvekstmiljø fra ett år og opp til 18 år, forteller Eyvind Dahl, som leder klubbens interimsstyre i jubileumsåret. Resultatene så langt er bare positive, legger han til.

Hyggelig er det også å fastslå at ingen klubb i Oslo har bedre grep om innebandyen enn det Sagene har i dag. Gruppen jobber meget bra og trekker stadig til seg nye utøvere.

Serios satsing bærer frukter. Problemet er at vi ikke har noe sted å være. Høllingsplassen i Oslo er spregget, det hemmer utviklingen, sier leder i innebandygruppen, Finn Ulrik Bentzen.

Oppsving

Fotballgruppen er størst. Junioravdelingen har hatt et vokdsomt oppsving. Klubben stilte 20 lag, hvorav fem jentelag, i serierisiklet siste sesong. Sagene er en av tre klubber Oslo Fotballkrets har plukket ut til å være med i NFFs breddeprosjekt. - Dette tror vi på. Du vet, for

Klubb:
Stiftet:
Antall medlemmer:
Idretter:

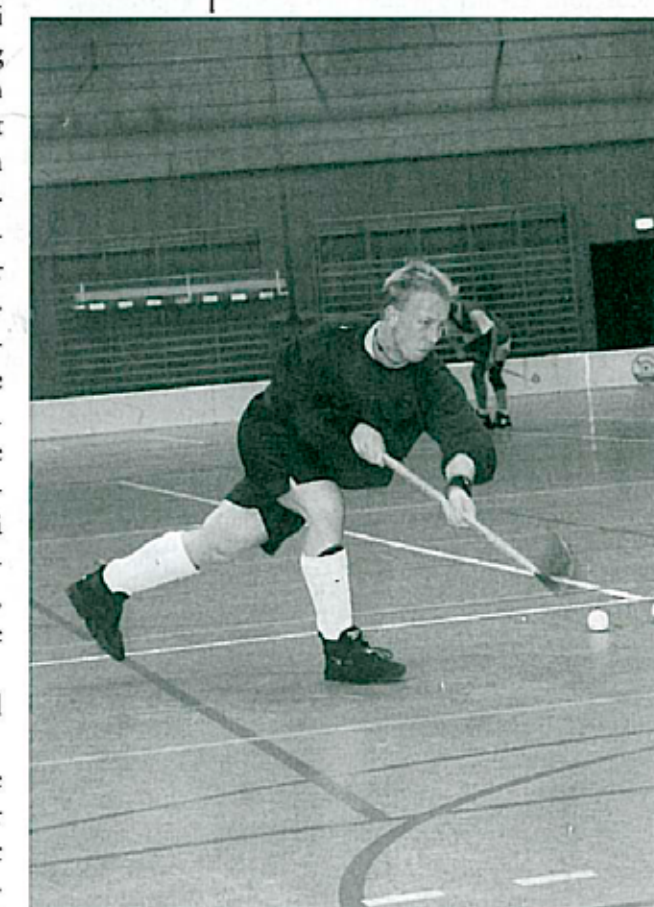
Sagene Idrettslag
9. juli 1921
406
Bandy, fotball,
innebandy, sykling

en liten klubb er avstanden til krets og forbund stor. Derfor er vi både stolte og glade for at Fotballkretsen valgte vår klubb til å være med, sier Dahl, som fortsetter:

- Utfordringene står i kø. Dessverre er ikke organisasjonsapparatet godt nok utbygd. Så vi har hatt en lang og grundig diskusjon om hva vi nå må gjøre. Det munner ut i ønsket om å heve kompetansenivået hos våre tillitsvalgte. Så vi kommer til å prioritere A- og B-kurs for trenere og lagledere, samt noen av de eldste ungdommene. Vi kommer til å satse enda mer på jentefotball og håper å få med flere innvandrere. Vi har noen, men ser gjerne at flere blir med, sier Dahl.

- Hva så med fremtiden?
- Vi får stadig flere medlemmer og ønsker å spille en rolle i det forebyggende barne- og ungdomsarbeid i bydelen. Arbeidet begrenses av manglende trenings-

muligheter, både ute og inne. Vi savner både innendørs hall og et klubbkale, helst større enn de 12 kvadratmeterne vi disponerer i dag. Kan vi finne fornuftige løsninger på disse problemene, tror jeg vi kan se lyst på fremtiden, sier Eyvind Dahl til slutt.

SKYTETRENING: Skytetrening er viktig for Sagene herrepillete som kjemper i 2. divisjon. (Foto: Stian B. Stovland)

Sagene IF - vital 75-åring

Klubben ble stiftet av arbeiderungdom i typisk arbeidermiljø. Nå har Sagene Idrettsforening holdt det gående i 75 år.

**BRYNJULF NYGAARD
TONE GEORGENS (foto)**

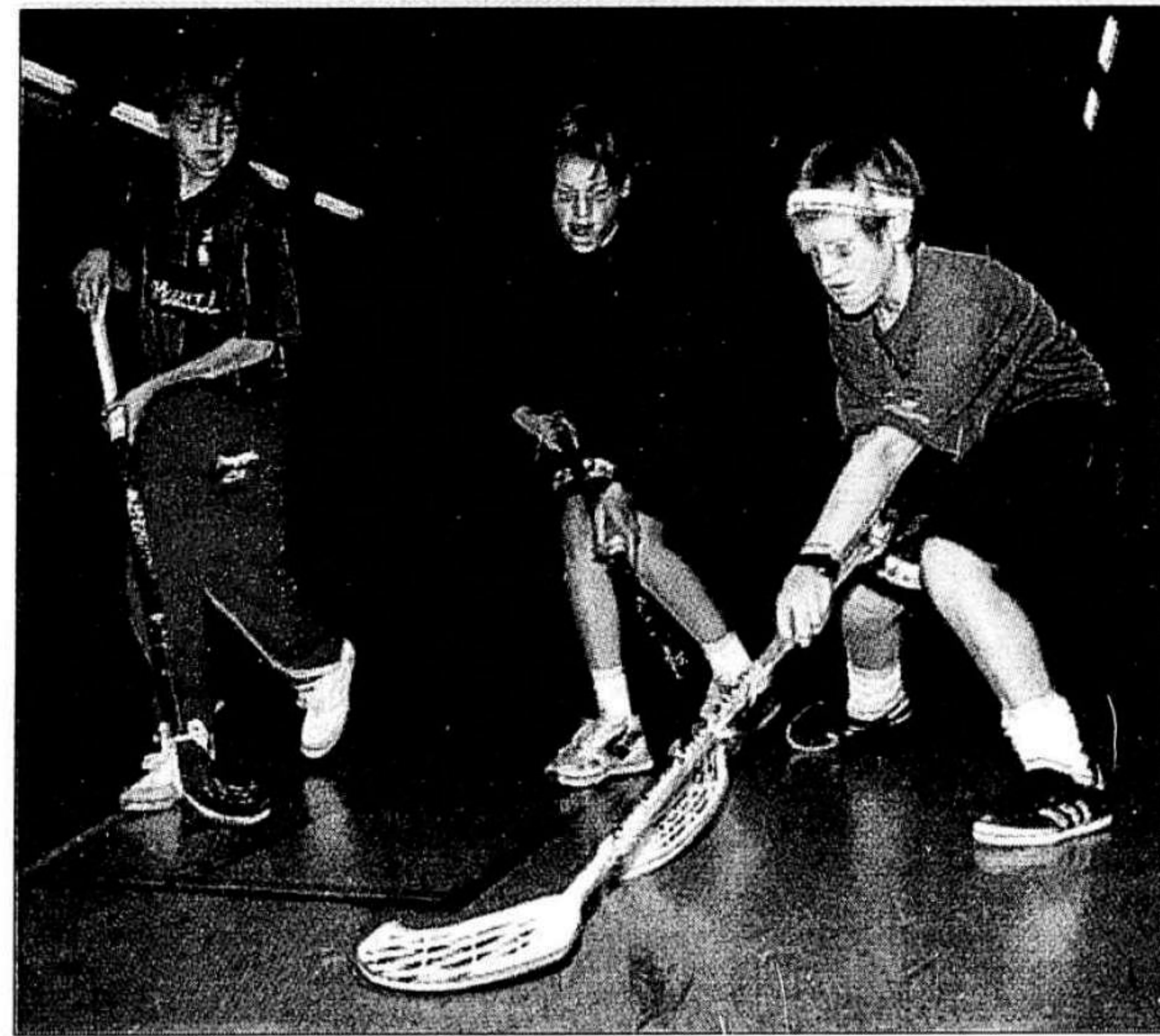
Jubeldagen var i sommer, nærmere bestemt 9. juli. Da var man opptatt med andre ting på Sagene. Først i kveld tenker man seg til jubileums-taffel for å feire en gammel og tradisjonsrik Oslo-klubb med solide røtter i lokalmiljøet og som har Voldsløkka som samlingspunkt.

Da klubben ble stiftet var idretts-Norge delt. Entusiastene i Sagene hadde røttene i arbeiderbevegelsen, veien til Arbeidernes Idrettsforbund var kort. I årene som fulgte, frem til idrettsforliket i 1940, var Sagene IF en klubb som ble lyttet til.

Sa nei

Klubben markerte seg i den idrettspolitiske debatten i mellomkrigsårene og var ett av 32 lag i Oslo Arbeideridrettskrets som forkastet forslaget til idrettsforlik, men som klubbene i AIF vedtok med overveldende flertall.

Men kjærligheten til idretten var stor. Klubben takket ja

SAGENES FREMTID: Innebandy har slått rot i Sagene IF, som er desidert best når det gjelder arbeidet i aldersbestemte klasser. F.v. Daniel Reinsborg, Klaus Johansen og Thoralf W. Langsholdt.

til «forliksmatchen» i fotball som «borgerlige» Vålerengens Idrettsforening inviterte til. Kampen ble spilt på Bisletts nye gressbane, for akkurat 60 år siden, 18. oktober 1936. VIF vant 1-0.

Sportslig sett har syklistene gjennom årene bragt klubben mest heder. Etter krigen, frem

til slutten av 60-årene, dominerte Sagene IF norsk sykkel-sport. Thorleif Andresen sto sentralt. Han var med på Norges lagtempolag som kjørte inn til femteplass i Mexico-OL i 1968 og solid ankermann da Sagene IF hentet hjem 10 NM-gull i lagtempo på rad. I dag triller ikke sykkelhjulene len-

ger på Sagene. Det er i bandy klubben har sikret seg de gjevste troféene. To kongepokaler er det blitt (1958 og -66). Senere er det gått opp og ned for «krokkejeppens venner» på Voldsløkka. 11 lag lag stiller i Sagene-trøya kommende sesong. Hyggelig er det også å fastslå at ingen klubb i Oslo

har bedre grep om innebandy-en enn det Sagene har i dag.

Av dyktige administratorer kommer vi ikke utenom Egil Hetty Olsen og Tancred Haraldsen, som har tatt sine tak for norsk sykkel-sport. Samt Per Walle og Odd Johansen, som hver for seg gjennom snart 50 år har bidratt til at Sagene IF er høyst oppegående 75-åring.

Utfordringer

– Utfordringene står i kø. Dessverre er ikke organisasjonsapparatet godt nok utbygd. Så vi sliter med å finne medlemmer som er villig til å ta et administrativt tak, sier leder av interimsstyret, Eyvind Dahl, som fortsetter:

– Vi savner både innendørs-hall og et klubblokale, større enn de 12 kvadratmeterne vi disponerer i dag. Kan vi finne fornuftige løsninger på disse problemene, tror jeg vi kan se lysere på fremtiden.

Fint festlokale

– Så det er altså ikke noe symbolikk i at jubileumsfesten i kveld er lagt til trygdeboligen på Sagene?

– Huff, det var et billig poeng. På Sagenehjemmet har vi vært mange ganger. Stedet er velegnet så vel til medlemsmøter som til en heidundrende jubileumsfest, avslutter Eyvind Dahl.

BRAGDER OG BREDDER

Forord

Dette er ingen jubileumsberetning i vanlig forstand, men et kort resymé over foreningens virke fra starten og frem til i dag. Gjennom trange førkrigsår, under okkupasjon og mørketid og i senere turbulente "bingo og loppemarkeds-tilværelse" har foreningen kjempet med ukuelig pågangsmot.

Gjennom sportslige bragder har vi tidvis gjort oss bemerket, og motgang er alltid møtt med optimisme og tro på morgendagen.

Vi satser nå på et fargerikt fellesskap, på det som er vår framtid. Vi legger vekt på bredde i de aldersbestemte klasser. Det er dette som vil føre til bragder ... noe som igjen vil inspirere til enda større bredde. Altså en god sirkel som gir grobunn for det som er viktigst av alt:

Å gi barn og ungdom i distriktet vårt et skikkelig tilbud i fritiden, et tilbud som kan være en forsikring om at flest mulig får sjansen til å ta del i en positiv beskjeftigelse, en forsikring mot at de havner skjært ut. Kort sagt, det som alltid har vært Sagene Idrettsforenings primære mål.

"De glade 20-årene"

Den største gleden for ungdommen i distriktet var utvilsomt det faktum at de 4 guttene: Bjarne Thoresen, Ingvald Johnsen, Trygve og Sverre Nikolaisen tok initiativ til å stifte idrettsforening den 9. juni 1921. Fra starten ble foreningen tilsluttet Arbeidernes Idrettsforbund, AIF, og hadde da foruten dagens fotball-, bandy- og sykkelgruppe både friidrett, skiidrett, hurtigløp på skøyter og boksing på programmet.

1921-1940:

Av enkeltmedlemmers bragder i denne perioden kan nevnes Annar Simensens og Åge Sørensens deltagelse på landslaget i fotball, hvorav sistnevnte akslet landslagstrøya hele 17 ganger. William Wolther spilte 8 ganger på AIF's juniorb-lag, og Odd Johansen på bylaget både i smågutt- og gutteklassen. Foreningen fikk med seg 2 juniormesterskap i fotball innen AIF, og i 1936 spilte A-laget NM-finale mot Sparta Sarpsborg, en kamp som dessverre endte med knepet tap for oss.

Sykkelgruppa ble etablert som egen gruppe i hovedforeningen i 1928. Under ledelse av Viktor Eriksen og Reidar Nilsen gjorde den seg straks bemerket med fremragende prestasjoner, som vedvarte gjennom alle "de harde 30-årene" frem til krigsutbruddet i 1940. Det vil her føre for langt å nevne alle dem som kan karakteriseres som topp-ryttere i perioden, og som tok hjem mange mesterskap på både landeveg og bane. Men, navn som Solveig Christiansen, Kåre Johansen og Odin Nygaard kommer vi ikke ute-

nom. Disse ble flere ganger AIF-mestere, og de satte mange norske rekorder på 10 km og 30 km frem til 1940.

1940-1945:

Gjennom disse årene ble det også kjempet på idrettsfronten, og i et utdrag av "Jøssingidrettens saga" kan vi lese at Sagene Idrettsforenings yngre avdelinger holdt det gående med kamper og trening både tidlig og sent i Bjølsenparken, til dels også på "Davos", det populære navnet på en av treningsbanene ved Ullevål stadion. Sagenes A-lag i fotball spilte i 1942 en av sine aller første kamper (muligens den første) i den "illegale" fotballs historie mot Lilleaker på dette lagets bane. Det var ca. 800 mennesker som fikk se et rivende oppgjør som endte 4-4. I alt ble det under denne epoken spilt ca. 40 A-kamper, der de fleste endte i vår favor iflg. ovennevnte saga. Sykkelfolket holdt selvsagt også hjulene i gang, og på glattisen i Nordmarka trosset bandygutta nazi-regimets forbud mot organisert idrettsvirksomhet som ikke var i regi av Nasjonal Samling. I disse årene sto bredden for bragder hele tiden!

1945-1996:

Sammenslutningen av AIF og "de borgerlige" – som vi kalte dem – til Norges Idrettsforbund var nå et reelt faktum, og som en følge av dette ble foreningen medlem av NIF og videre av de respektive særbund og kretser.

I 1945, jubelåret over alle jubelår, ble det i Sagene Idrettsforening avholdt generalforsamling den 17. oktober. Det var her grunnlaget for fredstid og fremtid skulle legges, og på basis av det arbeid som allerede var gjort fra de glade mai-dager var utgangspunktet bra, og man kunne konstatere følgende:

1. Det største medlemstall i foreningens historie
2. Den største kontantbeholdning som noen gang har vært i kassen.
3. Ungdomsavdelingen var større enn noen sinne.
4. Rekrutteringen var meget lovende for det kommende år.
5. En stor damegruppe var kommet til.

Håndball:

Her er det naturlig å gripe fatt i det siste punktet ovenfor, fordi denne gruppen sørget for at Sagene Idrettsforening også kom på håndballkartet med seniorlag og lag i de aldersbestemte klasser. Lagene gjorde seg godt bemerket, og alet frem gode spillere til by- og landslag. På sistnevnte hadde vi kjente Sagene-navn ("pikenavn") som Vera Rummelhof og Aud Rønnestad. Etter hvert satte vi også i gang med herrehåndball, der vi kjempet som likemann med mange av de senere kjente stjernelag. Men, dessverre er

håndballen i dag en saga blott. Sviktende økonomi og mangel på folk til å ta seg av trening og administrasjon har ført til nedleggelse av disse avdelingene.

Sykkel:

Fra 1945 og frem til i dag bør vi jo absolutt understreke de bragder som sykkelavdelingen har stått for.

Våre ryttere har startet i OL (Thorleif Andresen, Ørnulf Andresen og Lorang Christiansen).

I VM har Rolf Paulsen deltatt i tillegg til de allerede nevnte OL-ryttere, og til nordisk mesterskap kan vi ytterligere plusse på 3 navn: Arild Andersen, Jan Bakke og Jon Eriksen.

Vi anser det også som en bragd at svært mange medlemmer har bekledd de mest betydningsfulle, administrative stillinger innen både forening, krets og forbund gjennom mange år. Her bør vi nevne Victor Eriksen, Egil Hetty Olsen, Tancred Haraldsen, Kjell Marthinsen, Rolf Johansen og Tor Ødegaard. De 2 sistnevnte hører for øvrig med blant de 4 gjenlevende æresmedlemmer i foreningen.

Fotball:

Ganske umiddelbart etter frigjøringen var det klart for det som skulle bli kimen til et solid lag, med navn det stod respekt av langt oppe i 60-årene. Det var de guttene som allerede i slutten av 40-årene hentet hjem Østlandsmesterskapet for juniorlag – et mesterskap som den gangen nærmest kan sidestilles med et NM i lag. A-laget spilte i første del av denne perioden i det som het landsserien, og som tilsvarende dagens 1. divisjon. La oss imidlertid ikke stikke under en stol at det i de senere år har vært en nedtur. Fra en lang periode i 3. divisjon, med nesten opprykk til 2. bar det nedover. I dag spilles det i 6. divisjon. Men, det er allikevel grunn til optimisme. God grunn vil nok de fleste si, når vi kan fortelle at foreningen i jubileumsåret stiller ikke mindre enn 20 lag (inkl. 7-manns) i aldersbestemte klasser. Blant disse finner vi hele 5 rene jentelag. Her kan vi virkelig snakke om grobunn og bredde, og vi tar hatten av for dem som tar seg av denne fine ungdommen som om noen år utvilsomt vil skape bragder igjen også på fotballbanen.

Bandy før...

La oss her først ta for oss den iver og glød som kjennetegnet bandyfolket i en umiddelbar etterkrigstid, da småvann og tjern i Nordmarka (som under krigen) utgjorde treningsbaner såvel som kamparenaer. Der ble måket og merket ba-

ner av spillerne selv – uten at dette gikk ut over spilleledelsen... en spilleglede som første til at Sagene IF i alle år har holdt seg i det øvre skikt blant den edle krok-kjepp-adel. Foruten 2 NM-finaler i 50- og 60-årene ble det mesterskap og kongepokaler i 1958 og 1966.

La oss også smette inn med at disse isens gladiatorer også har "spist kirseber" med de store en kort periode når det gjelder ishockey. Men, det er og blir bandy som er Sagenes vintersport.

Det sier vel for øvrig ganske mye at vi i landslags-sammenheng – i tilfeldig rekkefølge- kan ramse opp navn som for eksempel: Ole Marthinsen, Yngvar Johansen, Jan-Erik Snellingen, Bernt Skarnæs, Raymond Jahrmann, Thorvald Larsen, Jan-Erik Larsen, Tore Horn, Erik Laeskogen, Trond Amundsen, Roy Wangen, Arve Johnsen, Jan Eskil Kristoffersen, Bjørn Sund, Dag Lien, Tom Ørehagen, Johnny Strømdahl, Bobbo Støren og Trond Borgen.

Det blir dessuten nesten som en kuriositet, når vi kan nevne at Norge i en landslagstropp mot Sverige i 60-årene stilte med ikke mindre enn 7 Sagene-spillere på én gang.

...og bandy nå

Vel, nå spiller vi i 1. divisjon i tradisjonell bandy, men kan til gjengjeld skilte med både innebandy og damebandy (rink) i toppdivisjonene. På aldersbestemte landslag har vi vært representert med følgende karer:

Sven Robert Knudsen, Kristian Løveid, Thomas Reksten, Roar Smelhus og Jan-Frode Snellingen. På damelandslaget finner vi:

Ellen Braathen, Hilde Kronstrand, Anne Kristin Myrheim og Anne Merethe Smelhus. For øvrig kan yngres avdeling rapportere at det i år stilles hele 7 lag i aldersbestemte klasser på isen. Og da er vi igjen tilbake til bredden som er så viktig for å oppnå fremtidige bragder. Det bør også nevnes at det sist viner for første gang ble avholdt bandyskole på "løkka", med deltakelse av hele 40 små friskuser!

Ledelse:

Ja, hva er nå det?!?!?

Jo, det er et begrep som dekker den fantastiske og frivillige innsatsen som ytes av alle dem som må til for å organisere og administrere toppidrett så vel som breddeidrett. Dette er mennesker som ofrer utrolig mye av sin fritid til beste for barn og ungdom. I Sagene Idrettsforening har vi mange slike ildsjeler i dag, og vi har hatt mange av dem opp gjennom årene. Det vil imidlertid føre for langt å nevne alle som fortjener det, og det er et gammelt ord som sier "ingen nevnt, ingen glemt". Men allikevel, vi har nevnt noen når det gjelder sykkel, la oss nevne 3 når det gjelder hovedforeningen, fotball og bandy.

Først ut, Per Walle, en levende legende spesielt når det gjelder administrasjon av junioravdelingen hele etterkrigstiden. Det er vel heller ikke å ta for hardt i å si at Per Walle er et begrep – i hvert fall for 2-3 generasjoner av fotball- og bandyspillere i hele Oslo-området.

Så har vi Odd Johansen – formann i Sagene Idrettsforening gjennom 40 år, og virksom i denne stillingen inntil i fjor. I boken "Aktive fotballspillere" fra 1952 (redigert av Arne Brustad) kan vi blant annet lese følgende: "f. 27/9 1922 y.v. Aktiv siden 1932. Spiller på A-laget. Kretsmester innen AIF i smågutteklassen i 1933, gutteklassen i 1934 og kl. B 1939. Har spilt på AIFs bylag i smågutteklassen i 1933, gutteklassen i 1935 og skolelaget i 1935. Driver skøytesport og spiller håndball. Var kretsmester i bandy i 1934 og 1937. Er premiert i skøyte og friidrett". For egen regning kan vi tilføye at det nok er bandysporten som ligger Odds hjerte nærmest, og etter sin aktive periode som spiller er det uten tvil som lagleder her han også har satt spor etter seg.

Og sist men ikke minst må vi nevne en ildsjel ved navn Thore Ferger, som nå i nærmere 20 år har vært pytt og panne i de yngres avdelinger sommer og vinter. Skal du ha tak i Thore, så finner du han på Voldsløkka både tidlig og sent.

De to første av disse hederskarene er æresmedlemmer av foreningen. Vi takker dem alle for innsatsen så langt, og forventer selvsagt at de fortsetter å gjøre sitt for den foreningen vi vet at de er så glade i.

Når det gjelder den gjengen som ellers driver foreningen i jubileumsåret er dette mennesker fylt av den samme entusiasme som sine forgjengere, og de er i seg selv en garanti for at både bragder og bredde er sikret i tiden som kommer.

I 1945 het det som følger: "Vi setter disiplin, arbeidslyst, pågangsmot og vennskap i høgssetet. Kontakten med medlemmer skal holdes ved like gjennom trening, møter, klubbafetener og festlige sammenkomster".

I 1966, og i årene som kommer, bør det vel ikke bli noen større forandring på dette. Alle som vil være med på de mange gleder et medlemskap som aktiv idrettsutøver eller leder gir, kan bare kontakte en av de nedenfor nevnte, som – blant mange flere – gjør en fenomenal innsats i dag.

LEDELSE

Sagene Idrettsforening ble stiftet under navnet Sagene Ballklubb den 9 juli 1921. På bilde til venstre ser man de to intitativtakerne.

1921 Sagene Idrettsforenings Stiftere 1931
Bjarne Thoresen, Ingvald Johnsen

Sagene Idrettsforening ble som det arbeideridrettslaget man var medlem av Arbeidernes Idrettsforbund allerede fra dette oppsto i 1924. Her var for øvrig naboklubben Spartacus initiativtaker.

Frem til sammenslåingen av Norges Idrettsforbund og Arbeidernes Idrettsforbund ved det såkalte idrettsforliket rett før krigsutbruddet i 1940 var Sagene en AIF klubb.

Etter krigen kom Sagene godt i gang både sportslig sett og administrativt. Gode ledere var ikke mangelvare og her må an i første rekke nevne Odd Johansen og Per Walle på Fotball/bandy siden, og folk som Tancred Haraldsen og Kjell Mage Martinsen fra sykkelgruppa.

Til venstre er hovedstyret fra 1931 samlet og vi ser at Bjarne thortesen fortsatt er leder av laget, eller formann som det da het. Sittende, Sigfred Arnesen v.formann, Bjarne Thoresen,formann og Storm Sunde, Oskar Vexx. Reidar Eriksen. Olaf Gustavsen. Trygve Nikolaisen.

Nr 5 bakerst fra venstra Odd Johansen, Formann i 45 år, Bakerst helt til høyre Per Walle formann i junioravdelingen

Dagens leder av hovedstyret, Eyvind Dahl

Thore Ferger

Ki gratulerer

Tidligere verkemester Otto Henriksen og hustru Gerda, født Gurvaldsen, Skjellerups gate 14, Oslo. Feirer gullbryllup torsdag 24. oktober.

80 år. Frø Elise Kristiansen, Agathe Grandballe gate 47, II, Oslo, fyller 80 år onsdag 23. oktober. Dagen feires i hennes hjem.

60 år. Småbruker og kløver Olaf Gryting, Sundebru, Sorlandsbanen, fyller 60 år torsdag 24. oktober. Han er født i Gjerstad, Gryting ble fagorganiserer i 1906 og sto da i Norsk Arbeidsmannforbund. Siden 1938 er han medlem av Norsk Skog- og Landarbeiderforbund, formann for forbundets avdeling 378 Ytre Gjerstad og formann i Østre Nedenes Lokalsammenslutning 110 av Norsk Skog- og Landarbeiderforbund. Maskinmester Sigurd M. Olsen, Brinkens gate 16, Oslo, fyller 60 år onsdag 23. oktober.

50 år. Skotskytende Magnus Johnsen, Vallhallaveien 44, Oslo, fyller 50 år torsdag 24. oktober. Han har vært ansatt ved A/S Den Norske Skofabrikk Standaard i 35 år. Her har han vært klubbformann og slettet i styret for fabrikkens sykkelse i mange år. Johnsen er i tillegg sanger. I flere år var han medlem av Bryggearbeidernes Avholdningskor, men er nå gått over til Mannskoret Skala. Dagen feires han i sitt hjem.

50 år. Disponent Jacob Kihle, Fredrikstad, fyller 50 år torsdag 24. oktober. Han er født i Glemmen og er innehaver av firmaet J. Kihle & Co., Fredrikstad. Han er kaptein ved Østfold Infanteriregiment og tok del i krigen i 1940 som kompanisjef. Den siste tid av okkupasjonen sat han på Grial og etter frigjøringen tjenestegjorde han 8 måneder som kompanisjef i vaktstyrkene ved D. K. Ø. Kihle er medlem av Fredrikstad Idrettslags seniorlag, har idrettsmerket i gull og er flere ganger Norgesmester i roll, turn og skyting.

Sagene J.F. -klubben som vokste opp av potet-riiset på Bye-jordet.

En allsidig 25 års-jubilant som har betydd mye for ungdommen på SAGENE

Junioroppmannen Per Wallie.

Formann Storm Sunde.

Fra innendørstrening på Bjølsen skole.

Beste for all den livsglade ungdommen på Sagene og Bjølsen. Det er midt i alle disse «det var engang potetris» at SAGENE IDRETTSFORENING ble stiftet. Det er også 25 år siden, og de fire pionerene sto for innsamlingen til en fotball var: Bjørne Thoresen, Ingvald Johnsen, Trygve Gundersen og Sverre Karlsson. De ledte ideen etter å ha forsøkt seg som skyttere på Østre Skytterlag med dårlig resultat. Da de hadde tatt opp alle «bommene» fant de ut at det sikkert var større sjanser i skudd på mål. Og for 18 kroner ble det ball, og dermed også Sagene Ballklubb. Det var i 1921. De som hadde laget ballklubben var ikke av de minste i gata, men de fikk jo snart høre nyheten de også, og plutselig var det vill røre: — Har dere hørt det? — Hva da? — De store gutta har stifta fotballklubb Skal vi ikke gå inn vi også?

Jo! Enigheten var stor nok. Det var bare ikke så alminnelig med løpene den gang som nå, og Ballklubben skulle ha både innskivningspenger og kontingent. Det ble en hard nett å knekke, men en i gjengen hadde en ball — og en annen et par hanske. Kanskje det kunne gå som innskivning for alle sammen? En liten deputasjon tok med seg de hellige elendene og troppet opp hos den mektige og høytidelige kassereren, Bjørne Thoresen. Og Sagene Ballklubb gjorde en god forretning. Med dette «kjøpe» av ball og hanske fulgte det både et gutte- og juniorlag. Dagen etter klubbens stiftelse — Ballklubben kom til å få en stor betydning for samlingen av gutta på Sagene. Det hadde alltid vært et skille mellom de som bodde på hver sin side av Stuvangergata, men etter den 9. juli 1921 felte de seg som et samlet rike under «Kong Fotball», og alle er overbeviste om at Harald Haarfages samling av Norge ikke ble mer fullkommen. Etter hvert fikk klubben tak i både kule, diskos, spyd og boksehandsker, og navnet Sagene Ballklubb ble litt for snevert. Fra 1927 heter derfor klubben Sagene Idrettsforening.

Også året etter holdt laget stillen, og vant A-klassens kretsmeesterskap igjen. Lagets største spiller har utvilsomt vært Aage Sørensen med sine 19 landskamper. Han har forresten også hatt tre av sine brodere på A-laget, så en må si at mor Sørensen har sørget godt for Sagene I.F. Særlig når en får høre at hun også har en datter på klubbens håndball-lag. Av internasjonale spillere har klubben — foruten Aage Sørensen — hatt: Annar Simensen (6 ganger) og Leopold Krupp (5 ganger). Den siste spilte for Sportklubben i åra før krigen, og holdt seg for så vidt til Sagene og klubbens der. Dessverre ble han et av de mange offer for Hitlers gasskammer. Utten om disse må en også nevne spillere som: Johan Solberg, Emil Ländell, Storm Sunde, Otto Kristiansen, Rolf Pedersen, Odvar Gundersen, Petter Rasmussen og Alf Wang, som forresten har spilt burvokter på et norsk lag på turné i Russland allerede i 1924.

Overst: Laget som vant stafetten «Maridalsvannet rundt» i 1931. Fra venstre: Edv. Larsen, Eugen Kristensen, Karsten Johansen, Storm Sunde og Olav Jensen (Dansted). Nederst: Sagene I.F.s kvinnelige håndballlag av i år. rekker, og Sagene I.F. har således bl. a. en 2. plass i Østkantstafettens fotballklassen. Ellers har gruppa vunnet «Kolbotn rundt» for juniors, «Maridalsvannet rundt» for klasse B, foruten hederlige annen plassering i andre stafetter. En kan ikke avslutte det korte kapitlet om fri-idrettsgruppa uten å nevne en ivrig «pappa» som Olaf Stokke. Som en klegg hang han med i treningsløpene og slang også med i en rekke terrengløp for Old boys. Bruken av nevne på podiet har fått lokal-preget over seg på Sagene, og klubbens boksegruppe har mest drevet med pokal-konkurranser. Også denne gruppa har hatt sin lidsel. Den gode sykkelrytteren Reidar Nilsen fikk interessen opp. Hjulrytterne har alltid gjort det bra for Sagene I.F. Gruppa har hatt bredde, og det er mange navn å nevne. Men en må si at noen av dem som har betydd mest, og da blir det igjen Reidar Nilsen som må fram i lyset. Han var av de første som en med et paradoks kan si trukket i øre, og fikk mange premier for det. Det største navnet er likevel Kåre Johansen som både er mester og har hatt rekord på 3-mila. Han er framleis med på å trille inn glans over Sagene-navnet, men har nå god hjelp av landslagssyrtteren mot linene: Lorang Christiansen. Godt navn er også Ernst Nyman. På sykler er det Oliver R. Om og Olaf Olsen som har fått best gull over skjærene, og begge disse har

Sykkelgruppa i 1931. Helt l. v. (sivill) en av klubbens fire stiftere, Bjørne Thoresen, og midt bak lidsjelen i sykkelgruppa, boksegruppa og i slett med å få til egen bane — Reidar Nilsen.

Et gammelt og godt Sagene-lag, av 1929. I bakerie rekke fra v. Hans Gulbrandsen, Sigurd Arnesen, Arthur Olsen, Solberg, landslagsspilleren Aage Sørensen, Sigurd Sørensen, Ragnar Olsen og Sverre Nicolaisen. Foran: Kåre Sunde, Alfons Sunde og Otto Kristiansen.

Det var ganske naturlig at Sagene Idrettsforening kom med i Arbeidernes Idrettsforbund da det ble stiftet i 1924. Det har i det hele tatt vært en naturlighet for idrettslag som har rot på Sagene, og uten om Bjølsen Turnforening har alle de levedyktige klubbene vært tilsluttet A.I.F. Og som alle andre A.I.F.-lag fikk også Sagene I.F. sin trening på Klostergata, Bjølsenbanen og Jordal. Men det ble jo litt lang vei helt til Kampen, og Sagene-gutta ryddet en egen liten plass bak Sementfabrikken på Voidslekka, og på denne såkalte «Korkhammer Stadion» var det fri-idrettsgruppa holdt til. Det ble også drevet litt fotballtrening på lekene der som Sporveisbyggena nå ligger.

Den sportslige innsatsen fra gutta i Sagene Idrettsforening har vært både allsidig og god. Fotballen har fått best tak, og gjennom mange år med motgang og medgang står klubben i jubileumsåret særlig godt rustet for fremtiden. Den kan glede seg over å ha byens beste juniorlag med titler som «Olimpeter», «Aasen-turneringens vinner» — og blir kanskje også «Olimpeter» av i år? Det er 25 år siden A-laget spilte sin første kamp mot Bjølsen Ballklubb med 2-2 som resultat, men siden det gang har det jo blitt mange store seire — og sikkert også noen nederlag som kunne ha vært mindre. Men fra 1927 av har klubben stått høyt på poverstabelen i A-klassen i Oslo, og nådde kanskje sitt høyeste da de ble kretsmeistere i 1936. Samme året spilte Sagene I.F. også finalen i arbeidermesterskapet, men tapte knepent 1-0 for «Sporta», Sarps-

Et ungdomslag med rike tradisjoner.

Sagene A.U.L. — «Jernviljen»

Rolf Lundell.

I de første 20-åra antilmltære agitasjonen på meene virket i samme retning. Så da ungdomslaga i 1928 fikk seg tildelt hvert sitt arbeidsdistrikt, var det naturlig at «Jernviljen» ble Sagene Arbeiderungdomslag. Da Samvirkeklubben i Skjoldgata 2 ble ferdig, tok laget til med møter der. Men i 1923 kom spilletiden med kommunistene, som tok nesten hele laget. Rolf Gerhardsen var en av de få som ble igjen, og han organiserte nå et nytt ungdomslag, Martin Tranmæl forening at laget skulle kalle seg «Jernviljen» etter den handskrevne avisa i Jernlaget, og slik ble det. «Jernviljen» holdt møtene sine i det gamle Arbeidermøndet i Torvgata. Det var et driflig lag som drev et plannmessig studiearbeid. Det var i en stormtid i arbeiderbevegelsen at «Jernviljen» kom til, og det satte sitt preg på lagets arbeid i de første åra. Under de store opplysnings på Sagene under jernarbeiderstreika 1924 fant nye Sageneungdom veien til laget. Militærstreika og den utstrakte

antilmltære agitasjonen på meene virket i samme retning. Så da ungdomslaga i 1928 fikk seg tildelt hvert sitt arbeidsdistrikt, var det naturlig at «Jernviljen» ble Sagene Arbeiderungdomslag. Da Samvirkeklubben i Skjoldgata 2 ble ferdig, tok laget til med møter der. Men i 1923 kom spilletiden med kommunistene, som tok nesten hele laget. Rolf Gerhardsen var en av de få som ble igjen, og han organiserte nå et nytt ungdomslag, Martin Tranmæl forening at laget skulle kalle seg «Jernviljen» etter den handskrevne avisa i Jernlaget, og slik ble det. «Jernviljen» holdt møtene sine i det gamle Arbeidermøndet i Torvgata. Det var et driflig lag som drev et plannmessig studiearbeid. Det var i en stormtid i arbeiderbevegelsen at «Jernviljen» kom til, og det satte sitt preg på lagets arbeid i de første åra. Under de store opplysnings på Sagene under jernarbeiderstreika 1924 fant nye Sageneungdom veien til laget. Militærstreika og den utstrakte

antilmltære agitasjonen på meene virket i samme retning. Så da ungdomslaga i 1928 fikk seg tildelt hvert sitt arbeidsdistrikt, var det naturlig at «Jernviljen» ble Sagene Arbeiderungdomslag. Da Samvirkeklubben i Skjoldgata 2 ble ferdig, tok laget til med møter der. Men i 1923 kom spilletiden med kommunistene, som tok nesten hele laget. Rolf Gerhardsen var en av de få som ble igjen, og han organiserte nå et nytt ungdomslag, Martin Tranmæl forening at laget skulle kalle seg «Jernviljen» etter den handskrevne avisa i Jernlaget, og slik ble det. «Jernviljen» holdt møtene sine i det gamle Arbeidermøndet i Torvgata. Det var et driflig lag som drev et plannmessig studiearbeid. Det var i en stormtid i arbeiderbevegelsen at «Jernviljen» kom til, og det satte sitt preg på lagets arbeid i de første åra. Under de store opplysnings på Sagene under jernarbeiderstreika 1924 fant nye Sageneungdom veien til laget. Militærstreika og den utstrakte

Kjøp pærer - spis og legg ned - nå!

Bygninger under oppføring

overtas til forsikring på rimelige vilkår.

Jorges Brannkasse

Vesle-Ola

Den er fullt ut til små pikers verk. Den er frisk og opprinnelig som barn selv er.

Pris kr. 1,68.

GRONDAHL & SONS FORLAG

Alt i bøker

Amund Høls id

Arendalsgt. 12 ved Sagene Kirke

Telefon 70350.

Hedres i Rådhuset i kveld Sagene IF årets idrettslag 1997

— Inspirerende og oppmuntrer til fortsatt innsats. Hyggelig å se at arbeidet vårt blir lagt merke til.

Sier leder i Sagene Idrettsforening, Eyvind Dahl. I kveld mottar han sjekk og diplom i Oslo Rådhus som et styllig bevis på at klubben er kåret til årets idrettslag i 1997. Park- og idrettsvesen står bak utdelingen. Første gang etaten kåret årets idrettslag var i forbindelse med Oslo Idrettskrets' 75 års-jubiläum i 1992. Sagene IF er den sjette i rekken som får denne hedersbevisning. Bakgrunnen for at Sagene IF (stiftet 1921) er valgt til årets idrettslag i 1997 er at klubben i løpet av fjoråret har markert seg positivt i lokalmiljøet, bidratt til å fremme trivsel og tilhørighet, samt hatt egne og vilje til å ta nye utfordringer. Klubben driver «idrett for alle» i bokstavelig forstand, med gode og varierte aktivitetstilbud for store og små. Selv om klubben satser bevisst på barn og ungdom, er det også tilbud om trim- og mosjonsaktiviteter for andre aldersgrupper. Etter noen vanskelige år på 80-tallet fikk klubben en ny styrer for fem-seks år siden. Etter mange år i motgang i en del av byen med synkende barmetall har Sagene IF tatt tak i problemene. Resultatet er økt aktivitetstilbud, flere medlemmer og flere nye samarbeidspartnere. — Som alle andre bydelsklubber har også vi våre problemer. Men ikke værre enn at vi har kontroll på det aller meste. Fotballgruppen er størst og stiller 24 lag i sesongens serierpill. 22 av lagene er i aldersbestemte klasser, forteller Sagene-lederen, som fortsetter: — Totalt har vi vel 500 medlemmer som representerer 26 nasjonaliteter. Så noe språkproblemer opplever vi nå

Fremtiden. Over 500 medlemmer fra 26 nasjoner er situasjonen i Sagene IF i dag. Her representert ved klubbens 11-åring som har gutt fra seks nasjoner på laget.

løkka har vært uten lys. Interessen for bandy fikk en alvorlig knekk med den konsekvens at klubben trakk til lag fra serierpill. Til glede for «krokkekjempens venner» starter arbeidet med nytt lys på ettersommeren. Voidslekka skal stå klar til kommende vinteresong. Klubben driver idrettskole i bandy og fotball i egen reg. Sammen med bydelen og park- og idrettsvesenet var det skytteskole på Voidslekka kunstis i vinter. Sagene har et godt grep om innbyen og er en av tre klubber som er med i Fotballforbundets breddeprosjekt. Sagene IF er stekt involvert i Idrettsens storbyprosjekt og samarbeider med Bjølsen skole om et spesielt oppvekstprosjekt. Gjennom storbyprosjektet har klubben startet landhockeygruppe. Sammen med Idrettskretsen har junioravdelingen begynt arbeidet med å etablere en foreldregruppe. Hovedmålet er å aktivisere foreldre med innvandringsbakgrunn til økt deltagelse i frivillig arbeid. — Gjennom idretten ønsker vi å ta ansvar for integreringen i lokalsamfunnet. Gjør vi det riktig er idrettsutvalget en effektiv brobygger, sier Eyvind Dahl til slutt.

RÅDHUSET 1998: Prisen for årets idrettslag 1997 ble overrakt Sagene IF av direktør i Oslo Park- og idrettsetaten, Ida Fossum Tønnesen, under den årlige prisutdelingen i Rådhuset (Foto: Stian B. Støvland)